

37492

I

Mag. St. Dr.

P

37492

I

Tan a Tem

(S)(+)(S)

ZEGAR SERDECZNY.

W KTORYM

Jezus godzinę wybiła w sercu
grzesznika/ aby go do pokuty
nawrócił.

Przez X. PRZEMYSŁAWA PRA-
WDZICĄ DOMIECHOWSKIEGO,
Przeora y Profesę Kłasztoru Mogil-
skiego Zakonu t. Cysters.

Z ksiąg Łacińskich wielkiej tniazoblino-
wskiej Iana a IESU MARIA Zakonu
t. Karmelitáńskiego reformowanego,
sporządzony, y do Druku podá-
ny.

Za Dozwoleniem Stárszych.

W KRAKOWIE,

W Drukárni Krzysztofa Schedla, I. K. M.
Typographá. Roku 1651.

Approbatio.

X Iacobus Vitiensis. S. Pismaj O-
boga Prawa Doktor w Diecezynie Krako-
wskiej Ksiąg w Drukarniach Censor po-
znala aby mogła być drukowana Książ-
czka nazywana ZEGAR SERDECZNY, ex
stimulo compunct. od Wielebnego O-
ca Iana à IESU MARIA Zakonu Karmeli-
tanow boskich po łacinie wydane go zebrana,
yna Polkie przez W. X. Przemysław
Prawdica Domiechowski, Zakonu i
Cisterjens. Profesa, Klasztoru Mogilskiego
Przeora przetłumaczona, serca ludzkie do
nieodwołaczney i skuteczney pokuty na-
badaia a, y w wytrwaniu życia trójobliwie-
go wtwierdzająca.

37. 492 T.

Serce skruszone.

Nàwroćcie się przestępnicy do sercá. *Isai. 47.*

Świetny Karmel gwiazdami niebu
ich dodaie
Niebo równą wdzięcznością ie-
mu ie oddaie.

Pr. Iacobus Custos
Mogil.

WIELEBNYM W P. CHRISTYSIE
PANNOM,
A świątobliwym Seraphicznejey
Panny y Mátki
S. THERESY
CORKOM.

Przezacnego Zakonu Naświetśey
Panny **MARTY** z Gory Karmelu
Zakonnicom Bosym, Prowincy-
iey Polskiey y Liteńskiey.

Zdrowia dobrego y Błogosławieństwa
Boskiego.

PEkto ralik ten serde-
czny ábo Zegárek w ser-
cu grzesznika bijący, po-
wtore w Prásie Dru-
kárskiey nákrecony oddaie y ofiaru-
ie Wielebnościom Wászym, ábowiē
komu słuszniey należy cieszyć się z
prace y dziedzictwá Oycowskięgo
iáko synom y Corkom? á iz Zegárek

Przedmowa.

ten jest dziełem y własną pracą
Wielkiego y światobliwości y ną-
uka w Zakonie Karmelitów Bo-
skich y WW. WW. Oycá, á niegdy
Zakonu tegoż w Congregácii
Włoskiej Generatá Wielebnego Oy-
cá Iana à IESU MARIA, z skárbnice
wielu innych ksiąg iego wysokich
wyięta, á dla pożytku dusz nabo-
żnych, odemnie z Łacińskiego ná
Polski ięzyk przetłumaczona, dla
tego, y według stuśności, y według
áffektu moiego, który mię daruio z
tym światobliwym Zakonem Kár-
melitańskim związał, Zegáreczek
ten WW. WW. chętnie oddáie.
Prawdzieć według tytułu swiego,
w którym się tylko do sámych grze-
śników ozyna, zda się mniey nale-
żeć do WW. WW. których y powo-
łanie doskonálse, y ćwiczenia du-
chowne są wyższe, iednak w rzeczy

sámej

Przedmowa.

sámej przyda się nie tylko grześni-
kom, ale y dusiom nadoskonálšm;
á osobliwie tym, które w dzień y w
nocy Bogomyślności pilnując, w sy-
tkie godziny ná obecności y chwale
Boskiej trawią. Ja w nagrodę tey
lichey prace y áffektu moiego, o to
tylko proszę, abym przy ták częstej
ypráwie wstáwicznej WW. WW.
z Máiestatem Boskim zabáwie,
w światobliwych modlitwách nie
był zapomniany. W Mogile 7.
Iulij 1651.

WW. WWm.

życzliwy Bogomodlca

X. Przemysław Prawdzić Domie-
chowski, Przeor y Profeś. M.

Do Czytelniká.

N Jezuszczoney dobroci y miłosierdzia
Bog przedwieczny/ rozmaitych spo-
sobow záżywał záwšse/ y do tego času
záżywa/ áby przez niepráwosci od siebie
oddalonego człowieka grzesnego znowu
do siebie poćiągnął / Ktorego niechce
śmierci: ále żeby się ráczey náwrócił á
żył ná wieki. Szukał sam przestępcę
pierwszego w Ráiu/ wolátg ná niego:
Adámie gdzież jesteś? posyłał proroki/
mnie przytácoty swoje/ áby do pojedná-
nia spólnego grzesniká przyprowadził:
nie przepuścił wrochánemu Synowi
swemu/ ále go zá złości ludzkie skarał/ y
ná śmierć okrutną wydał: áby człowiek
nie obawátg się już kárání żadnego/
tym przedzy do niego pospieszył: á prze-
cis on ná to niedbátg/ iáko puány trun-
kiem złości swych zárádziwym/ bęspies-
cznie spý ocucić się ze snu śmiertelnego
niechce. Nie przestáte tedná litościwy
Pan iáko Oćiec lástáwy/ swawolnych
synow vpominác/ wola ná nich przy-
proroká: Podnieś się powstań Jeruzas-
lem/ to jest duszo mizerna/ Ktorás áz do
dnia wypisá kielich snu. Wola przez A-
postolá: Już przyjšlá godzina ze snu się
poro-

Do Czytelniká.

porwác. Wola przez Jednorodzonego
Syná swego: Czujcie/bo niewiećcie dnia
ani godziny. Wola przez nárchmienta ser-
deczne: lecz coż pomoże to wolanie ták
lástáwe/ Ktorego oni do serca nie przy-
mują: bo twárdo w grzechách y zlych
nalogách záśneli? A iz ná przerwanie
snu ciáślá nášego Ercytaryki/ ábo Ze-
gárki są sposobne/ znalazlem ja Ercy-
tarz/ ábo Zegar Serdeczny w Księgách
świętoobliwego zywota/ misá Oycá Ja-
ná á IESU MARIA Zakonu Kármelitáń-
skiego/przez á Theresę reformowánego/
Ktorego słowá są iáko ościenie y iáko
gwoździe głęboko wbite/ z Których ten
Zegarék nákreściwszy ná dwádzieściá
cztery godziny/ záwiesilem ná głowę
twojá grzesniku/ áby ná każdą godzinę
ciebie budził/ y mam zá to/ że przy láscie
Bożej/ nie dopuścíte dluzey spáć w grze-
chách/ byleś tylko do tego zegaru wchá-
náł koni/ y iáko Ktora godzina blię-
pilnie wważył.

POKAZT CIEL GODZIN.

GODZINA I.

Pokazuje żal Chrystusa páná nádo
przestępstwem grzesznika.

GODZINA II.

Pokazuje łaskawość y miłość Chrystu
sá pána do przyścia grzesznika.

GODZINA III.

Pokazuje dobroć y łomność Chrystu
sá p. do odpuszczenia grzesznikowi.

GODZINA IV.

Pokazuje/ iáko grzesznik vtrácił mę-
drość Chrystusowu.

GODZINA V.

Pokazuje/ iáko grzesznik vtrácił pokoj
Chrystusow.

GODZINA VI.

Pokazuje/ iáko grzesznik wypadł z o-
pieki Chrystusowej.

GODZINA VII.

Pokazuje/ iáko grzesznik vtrácił iáste
Chrystusowu.

GODZINA VIII.

Pokazuje/ iáko grzesznik vtrácił vce-
stnictwo Chrystusowe.

GODZINA IX.

Pokazuje/ iáko grzesznik niestáteczny
dla grzechu.

GO-

Index.

GODZINA X.

Pokazuje/ gryzienie sumnienia ktore
grzesznika macy.

GODZINA XI.

Pokazuje/ dobrodziejstwa Chrystu
sowu w pospolitości.

GODZINA XII.

Pokazuje národzenie Chrystusowe ná
ten świat.

GODZINA XIII.

Pokazuje życie Chrystusowe ná tym
świecie.

GODZINA XIV.

Pokazuje odkupienie grzesznika przez
Chrystusa.

GODZINA XV.

Pokazuje mek y śmierć Chrystusowu.

GODZINA XVI.

Pokazuje przyczynę śmierci Chrystu
sowu.

GODZINA XVII.

Pokazuje Zmartwychwstanie Chry-
stusowe.

GODZINA XVIII.

Pokazuje piekność dusze powstańcey
przez pokntu świętą.

GO-

Index.

GODZINA XIX.

Pokazuje przytazni Chrystusowę/ Kto-
rą pokutą święta iedna.

GODZINA XX.

Pokazuje pościechu sumienia dobrego
Ktorą pokutą święta sprawuje.

GODZINA XXI

Pokazuje cierpliwość Chrystusowę w
oczekiwaniu pokuty grzesniká.

GODZINA XXII.

Pokazuje myśl grzesniká przy śmierci.

GODZINA XXIII.

Pokazuje niebezpieśliwá śmierć grzes-
niká.

GODZINA XXIV.

Pokazuje niebezpieśliwe porwanie do
piekła grzesniká/ iesli się nie nawróci.

ZEGAR V
SERDECZNEGO
GODZINA I.

*Iezus bije w serce grzesniká, poká-
zuiać mu żal swoy z odstępstwa
iego, áby go do pokuty ná-
wrócił.*

A Jednorodzony
Syn Boga żywe-
go/ mocy mądrość
Boża wolam po-
wlicach/ y w po-
srzedku ludu podnosze głos moy:
Wychowałem bowiem/ y wy-
wyższylem syny ludzkie/ á oni
nie wżgardzili. O człowiecze

mizerny/ napisałam w wnetrzo-
 ściach twoich słodki Zakon no-
 wego testamentu mego/ y w sro-
 dku serca twego wszechpilkę go :
 iednak przecie nie wpodobalci sie
 Zakon moy niepokalaney dusze
 nawracającej/ y wierneswiade-
 ctwo wieczney miłości moiey.
 Dalekoś oddalił sie odemnie z
 przestepca Adamem Oycem two-
 im/ y ukrył sie przede mną na-
 łaskawszym BOGIEM y zbá-
 wicielem twoim. Coż to iest sy-
 nu wyrodny : Dotąd wciekaś od
 oblicza namilsego Boga y odku-
 picieła twóiego : Izaliż ia srogi
 iestem Pan twoy/ że tak predko
 wciekaś odemnie/ á szukaś sobie
 Pána lepszego : Uwaj sobie co
 czyniś/ y iak daleko odstepuieś
 od zbawienia twego : bez przy-
 czyny bowiem/ brzydzisz sobie

drogie

drogie bázro lekarstwo/ y swobo-
 de twoie / owdowiała nieszcze-
 śna duszá twojá/ ktoraby mogła
 kiedybys chciał spotrobie przy-
 łascę moiey/ trwać w ślubie swo-
 im/ y cieszyć sie z przywileiow na-
 słodsey miłości moiey/ iednakże
 ohydźiła sobie mnie nawierniey-
 sego Oblubienicá swego : z tu-
 pow iey nieprzyiaciele własn-
 i z bogacili sie. Oiażo zázerniá-
 lo złoto dawney miłości! Oiażo
 zmieniła sie fábá pobożnego ży-
 cia! rozproszyły sie kamienie Ro-
 ściółá y Światnice moiey po
 wszystkich vlicách! Nie wdátóć
 sie mieśkanie w Jeruzalem mie-
 ście moim/ policzony iestes z mie-
 śczány miásta Babilonśkiego/
 ktorego nienawidzi duszá mojá.
 Biada! biada duszy odemnie
 odstepuającej : strachy bowiem

A 2

śmier.

śmierci beda walczyły przeciw
 ko niey/ y bole piekielne ia opá-
 nnia. Czárci iáko lwi stráslie
 wie ryczacy/ beda ná nie czuwać/
 áby ia porwali iáko ściernu od
 Boga wyrzucony/ im ná pożár-
 cie zgotowány. O niedzny czło-
 wiecze/ iákoś iedno światło láski
 moiey porzucił/ y wdał sie zá cie-
 mnościámi/ á noc sinutna násta-
 pila obrázy moiey. Záraz wysyt-
 kie bestye puszcz y piekielney ida/
 y kwápiá sie / z rozdártymi pá-
 szczekámi ná pożárcie zmienney
 duszy twoiey. Wiec przyna-
 mnicy/ teraz/ teraz wzywáy mie/
 á mow: Tyś Pánie Bog moy/ y
 Wodź moy/ inż wiecey od ciebie
 stronić nie bede. Zbládziłem o-
 nastódŷy JEZU/ iáko Raim
 tulácz od oblicza twego/ sluz-
 tem Bogom cudzym/ w ktorych

niemáš

niemáš zbáwienia/ ani wolno-
 ści. Oto inż wracam sie do Cie-
 bie z ciężkiej ni-woli: szukám
 przeswietney swiatłości two-
 iej/ z ciemności/ y ciemny śmier-
 ci/ ktory mie zastraszył: Praw-
 dziwie poznałem przez doświad-
 czenie błedu mego/ że niemáš
 dobrá infego/ oprócz ciebie wlu-
 bionego y włożanego JEZU-
 sa Syná Bożego/ ktoremu ode-
 dać y poświęcam wszytkie wna-
 trzności moie.

GODZINA II.

*Iezus bije w serce grzesznika, poká-
 zując mu łaskáwość y miłość
 swoie, áby go do pokuty
 náwrócił.*

Słnu moy: niechci sie podoba
 przyiasn moia nad wszytko

A3

złoto

zloto nadroźsa / á všymá sercá
 struszonego y vpořozone^o / przy-
 mi głos moy modlitwy / ná který
 kámenie sie trusa. Ja iáko ká-
 mićiel Efraimá mam o tobie
 pilne staránie / y z twárdosćia ser-
 cá twego kámiennego / walezy
 wielkie y nieprzebráne miłosier-
 dzie moie. A ty według zákámia
 łosći twoiey / y namniey sie nie-
 káiacego sercá twe^o / sprzeciwiaś
 sie nád miod słodstwu Duchowi
 memu : ia zaś według bogactw
 nieśkończoney dobroći moiey / v-
 síluie zmiężyć wnetrznosći
 twoie tajemnymi á niezliczone-
 mi náchnieniami moieni. Ty
 vćiekáš odemnie / á ia ciebie ści-
 gam / nie gniewem : ále prágnie-
 niem zbáwienia twego porufo-
 ny / y tobie vćiekáiacemu / iáko by
 zzaśaćci zábiegam / ábym cie ro-

ściáa

ściagnionemi rámiionámi obla-
 pit : y zwoćiezył srogosć twoie /
 słodka ćichosćia moia. Dla tey
 przyczyny niebiosá y ziemiá dzi-
 wuiá sie łaskáwosći y pilnosći
 stworce swego : tak pracowito
 stráž odpráwuiącego nád nie-
 wdziecznym / y zrucáiacym z kár-
 kow swoich słodkie iářmo iego.
 Pokiż twárde serce twoie będzie
 wierzgáto przeciw bodźcowi mo-
 cney miłosći moiey. Izaliż ná
 wieki będzieś przeczył nieosáco-
 wáney miłosći B O G A swego :
 Ja mogłem cie spráwiedliwym
 sádem moim ná wieki potepić :
 żeś zgrzeszył / y potámał iářmo
 moie / mowiac : Nie bedeć służyć /
 ia przecie znosiłem cie w wiel-
 kiey ćierpliwosći / y prágniemu
 wiecznego żywotá twego : ábyś
 śnać náwrócił sie do mnie prze-

A 4

iednat

iednak natasławskiego Dycá me-
go. Czemuż tedy odwłaczasz sy-
nu moy namilśy? Czemu odkła-
dasz ode dnia do dnia powrotu
twojego do narodziecznieyszego
pokoiu y kochania mego? Do-
pusć Synu dopusć/ abym rosto-
pił łob twoy goracym ogniem
miłości moiey/ y przekształtował
ospecona dusze twoie na podo-
bieństwo iednorodzonego Syna
Bożego. O narodzie Adámowy
pokij cie cierpieć bede? O iako
dziwna rzecz bázro/ y zakryta
przed mądrymi y wczonymi tego
świata/ ktorzy zatkali vszy swo-
ie/ aby nie dosłyszeli ognistych
i. now moich! Ja Syn narodził się
go stoie w drzwi twoich/ y kłóce
pragnąc wniść/ y napełnić do-
brami niewymownymi dom
twoy/ a iednak ciężkoć sie widzi/

przyiac

przyiac do gospody B O G A
Odkupiciela/ y przyiaciela two-
iego. Zaprawdę kiedybys ty raz
zakołatał do bramy domu me-
go/ ná iedno wderzenie potwápił
bym sie/ y otworzył ci/ iakom o-
tworzył Dawidowi słudze memu
struśonemu/ ná náponnienie
Náthána Proroka me°. Niech-
żeć sie tedy podoba rada moia
synu moy ulubiony/ a nieod-
włoczna pokuta/ náwróc sie do
mnie spokojnego Króla twego/
a ia iakom namilśa mátká kocháć
cie bede/ y karmić niemowie-
ctwo twoie/ słodszym náđ smáť
ludzkim mlekiem moim.

GODZINA III.

Jezus bije w serce grzesznika poka-
zuiać mu dobroć y skłonność swoje

A s

do od-

do odpuszczenia aby go do pokuty
nawrócił.

Słnu moy kochány/ dotąd je v-
ścietaś/ ktoryś mie tak ciężko
obraził: Izalim ia tobie stat
sie pustynia nieplodna/ że mo-
wiś w sercu twoim: Odstapi-
łem/ y iuż sie wiecey do ciebie nie
wroce: Izalij zapomni panna
kánatów/ y táncuśtów swoich/ y
oblubienicá ozdób swoich slu-
bnych: Jakoz tedy dusá twoiá/
ktora ia sobie zrekowatem/ dro-
ga křwia moia/ opuścila mie/ y
przez tak wiele dni zapomniá-
la: Ja iestem istotna dobroć/
ktora tuez y wszytko stworzenie/
nad ktora nic w kochánsego wy-
myślic sie nie moze/ á ty prze-
cie/ nieuwáżnym głupstwem fu-
kaś dobrá oprocz mnie: Uwáż
synu dobroć moie/ ktora miek-

czy o-

czy opoki/ á zmiętez sie: y nie
day wiáry falszywym Prorokom
ktorzyć oprocz mnie/ falszywe
wesele obiecuia. Záprawde ie-
żeliz ia iestem sama nawyższa do-
broćia/ tedyć cokolwiek oprocz
mnie szukaś/ dobrym nie iest:
Choćbyś wszytkie Krolestwa te-
go świata/ y wszytkie rzeczy o-
czom pojadáne sam otrzymał.
Pospolita przypowieść. To iest
rzecz dobra/ ktorey wszyscy prá-
gna/ á ty ciężkim błędem zwie-
dżiony/ wdáiesz sie za rośkośa
dobr znikomych/ prawdziwe zaś
y nieodmienne dobrá głupie opu-
szasz. Ach kiedybyś wiedział/
zrozumiał/ y wpátřzył rzeczy o-
státanie! Nie wdaway sie za ob-
cymi bogámi synu miły: Albo-
wiem bez pochyby odwroca ser-
ce twoie od prawdziwey mądro-

ści/ o-

ści/ oczekiwac będziesz światło-
 ści/ á nie obaczysz tey/ á ni wscho-
 du powstáácey iurzenki: niech-
 ci przypádmie do serca czysty Za-
 kon moy / á poymiy sępty ciche
 wódsieczney náuki moiey/ y wiá-
 ry Kátholickiey/ ktoramem cie o-
 świecił. Ato ty wierzyś sęzera
 wiára/ że ja iestem nieśkonczona
 dobroć/ piękność/ mądrość/ ktora
 sáma serce ludzkie násyćć moze.
 Dokądże sie tedy spieszys/ kiedy
 mie obrazas/ iedno do nieśkon-
 czoney złości/ sępetności/ y głup-
 stwa/ ktore osępeca dusę twoię?
 Jzaliż to niezdrowśa ráda przy-
 stáć do mnie/ bydź oświeconym
 y násyconym/ obfirością pociech
 moich/ á niżeli miedzy tulázá-
 mi y zbiegámi/ nieprzyaciózá-
 mi moimi/ choć brzydkim mto-
 tem wieprzom oddánym nie mo-

gac sie

gac sie násyćć. Nawróć sie már-
 notrawny Synu/ do pokóiu twe-
 go/ á ja powroconego z dalekiey
 Kráiny/ mile cie oblapie/ y rostaje
 slugom moim/ záraz iáko cie o-
 bacze / áby przyniesli piękna y
 przednia sáta/ pierścien ná rękę/
 obowie ná nogi twoie/ y przyo-
 zdobili cie. Porusza sie záiste
 wnetrzności moie/ nád wtochá-
 nym synem moim ktoregom zro-
 dził/ weselić sie bede nád nawró-
 ceniem twoim/ iáko sie weseli
 ktory znáyduie lupy/ y korzysci
 wielkie. Cieśe sie / bowiem w
 licowaniu nád grzesznymi/ y prze-
 wielkosć dobroci moiey/ nád ne-
 dza y plączem vbogich rozplywa
 sie duszá moia. Wspomni sy-
 nu ná ciche serce moie/ z ktore-
 go wyczytáć mojesz/ iáż wielka
 iest wielkosć dobroci/ y słodkości

moiey.

moiey. Czytay piśmo s. a żądzi
wiś sie nąd predkością moią// do
zmiłowania sie/ zlitowania/ y od
puszczenia grzesznikom/ a do po-
cieśnienia wtrapiionych/ z czego
zrozumieś/ jem ia dobry twoy
Pan/ y będzieś sie wzdrygał od-
stępować odemnie. Jam nigdy
nie podniosł ręki moiey na meją/
ktory chciał służyć Oycu memu
na królestwu/ chociaż je cięśko
czasem zgrzeszył/ byle sam chciał
zaráz do mnie przystać. Raz wes-
stchnął sługą moy Dawid mo-
wiac: Zgrzeszyłem; a ia zaráz
zniósłem grzech iego. Krótkim
wzdychaniem wstarczał sie iáwno
grzesznik/ ktory mie wielekroć os-
brąził: a predko odszedł w sprá-
wiedliwiony/ y wesóły do domu
swego. Dziesięć talentow dłu-
żen mi został sługá moy złośli-

wy/

wy/ ktory wpađsy prosił mie: y
zaráz wolnościá y długiem da-
rowałem go. Tłewiastá poimá-
na ná cudzołóstwie/ stánelá z bo-
iáźnią/ y goraca stárga objáło-
wána/ a ia mile odpowiadáiac/
od śmierci wybáwitem ia. Má-
gdálenie grzesznicy pokázalem
twarz wesółá/ y predko odpuszc-
leniey wine/ tak że sie Farizeusz
ktory mie záprosił/ żądziwował.
Lotr ktory był zemina wtrzyżo-
wány/ iednym słowem zmiek-
czył serce moie/ y stáł sie wczestni-
kiem królestwa mego. Czemuż
tedy dobroć moia tak różliczne-
mi świadectwy/ y wielkimi do-
wodami doświadczona niepo-
doba sie synom Adámowym/ a-
le szukaia obcych pociech: Vcie-
kay synu vciekay od bráctwa
grzeszników/ a przez prawdziwa
połute szukay obliczá moiego.

GODZINA IV.

Jezus bije w serce grzesznika. pokazuje mu iako mądrość jego wtrącił, aby go do pokuty nawocił.

O Synu iakożes bázro głupie odstępil odemnie z Adámem Oycem twoim/ ktory przez drzewo zakázane/ chciał sie stać Bogiem wiedzacym zle y dobre. Nie jest to droga mądrości mojej/ ktora żoładtkowi serdecznemu bázro smákuie. Ja mądrość z wst najwyższego wystám; iestem światłość naswiecenieysza ktora iáśnościámi wiecznemi oświecam myśli małuzkich/ którzy pod kárnościá moia odpoczywáia. Dumnych zaś y o sobie wiele rozumieiacych/ odrzucam od oblicza moiego/ żeby siedzieli

w ciem

w ciemnościách/ y cieniu śmierci/ y nie umieli rozeznáć między lewica y prawica. Biada grzesznikom/ ktorych oslepila złość swoia/ żeby niewidzieli mnie Słońcá sprawiedliwości/ y náuczyciela mądrości/ pod ktorym w iednym momencie/ náuczyliby sie tájemnic niebieskich/ y byliby wężsi/ niż gdyby dosfli náuka/ iakoby mogli policzyć gwiazdy ná niebie/ y piasek ná brzegách morskich. Zaprawde choćby grzesnik/ ktory odstepnie odemnie poial wszytkie náuki/ ktore wza po wszytkich Akademiách ná świecie: iakby nic nie umiał/ y niewiedział/ kiedy mnie nie wie/ w ktorym sa wszytkie starby mądrości Boskiej. A choćby ięzykami wszytkich mądrych y Aniołow mowil/ za dziecine poczy

tany.

tány będzie w niebieskich škole
moiey/ że nie poiał słowa Boże-
go/ Ktore ięzyki niemowiatk
czyni wymowne. Gdyż sie tedy
tak rzec ma: Coż ty synu my-
śliś/ rozumem twoim ciekaiać
porożnych náukách ludzkich/ w
ktorych niemáš zbawienia/ ani
násyceńia: Náwroćże sie tedy
iuz do mnie źródła mądrości
nád miod słodšego/ nápoie cie/ y
rozprzestrzenia sie wnetrznosci
twoie: We mnie samym odpo-
cznie rozum twoy. Nie pracuy-
że daremnie/ szukaiać Mistrzow
klamliwych/ Ktorychem ia nie
wyuczyl. Wciekay synu wciekay
z poszrodtku Babilonu/ á vchroń
sie niezliczonych fasolow/ Ktory-
mi sie serce twoie rozdwaia/ ia
ciebie zaprowadze ná pustynia/
Karmić cie bede słodyczami moi-

mi/ y

mi/ y wyucze dobroci/ Kárności/
vmieietności moiey/ takze wšy-
tkich Stárcow/ y rádnych Pá-
now Sáraóná Krolá/ y wieš-
bierze Chaldeystie rozumem
przeydzieś. Wymieć plugaśtwá
z myśli synu namilšy/ á oczysz-
sie/ żebyś czystemi oczymá pá-
trzał ná przeiaśna swiaćlość mo-
ie/ia vczynie cie vczestníkiem tá-
iemnic moich/ y rozgrzeieś sie mi-
lościa mądrości/ Ktora niewymo-
wnemi vciechami serce czyste
ciešy. Zkořtuy smátku moiego/
á otworza sie oczy twoie ná wra-
żenie táiemnic moich/ požadáń-
šych nád wšyśtko złoto/ y Ká-
mieníe drogie/ słodšych nád
wšelka słodycz miodowa. Roz-
rádńia sie twoie Kóści vpořořo-
ne/ Ktore nápełnie wdziecznymi
poćiechami moimi/ Ktorem zgo-

tował

torwał pokutniacym powracájącym
 się z cudzey ziemié do wlu-
 bionego miásta Jeruzalem w
 którym starbia bogáctwá ná-
 wieki trwájące.

GODZINA V.

*Jezus bije w serce grzesznika, po-
 kázuiać iáko pokoy iego
 utrácił, &c.*

Synu/ iá Krol Spokoyny/ Ktory
 Swiελbiony iestem/ nádwšy-
 tkie Krole ziemskie/ wczestni-
 kámi czynie przyiációł moich po-
 toim/ Ktory przechodzi wšyſtkie
 zmysły ludzkie. Kiedy bowiem
 człowiek iest w łáſce moiey/ iá
 nieſtáram w nim/ iáko w piękney
 tożnicy/ góſie wšytko Spokoyno/
 góſie náſtódſy pokoy śmáku nie ſy-

nom

nom moim/ y dáie ſie im ſłyſeć
 po wšytkich członkách ciáła me-
 lodiey wdzieczney á zgodney mu-
 zyki ná iedne note zákonu moie-
 go. O iáko wyraźnie iá vezul
 Ktory mówił: Boże pieśń nowá
 záſpiewam tobie / ná Arfie o-
 dziesiáci ſtronách gráć tobie be-
 de. Ten pokoy nádwſelákie zło-
 to/ drożſzy nádwšytkie godnoſci
 ſwietckie/ bogáctwá/ roſkoſzy
 miłſzy/ Ktory Kiedyby ſynowie te-
 go ſwiátá ſobie śmákowáli/ przed-
 Koby porzucili wšyſtkie miłóſci
 ziemskie/ á do mnieby ſie pokwá-
 pili. Ty tedy ſynu wważ ſobie cóś
 vezynił/ gódyś odemnie odſtąpił/
 wzgárdziłeś pokóiem/ y oddalo-
 ny iest od ciebie/ y powſtáli prze-
 ciw duſzy twoiey niezliczeni nie-
 przyiáciéle/ Ktorzy nie ſpia/ y to-
 bie odpocząć niedopuszcza. Ro-

zumiać

zumiales podobno żeś miał zna-
leść pokoy / dosyć czyniac zabo-
bonom / y wygadziac namietno-
ściom twoim / żyiac obyczaiem
pogańskim. Aleć pokoiu y iſtier-
ki nie znalazłeś / tylko frąsunki /
testności / gryzienie sumnienia /
stráchy / y boiaźni stráfnego sądu
moiego : iáko Kaim odſedſzy od
oblicza moiego / bał ſie áby go ká-
żdy któryby go znalazł nie zabił.
Przydałóć ſie ſynu to / co niekie-
dy ludowi Izraélſkiemu / ktore-
mu ſie nie wpodobáło mieſzkánie
w Jeruzaleń mieſcie moim. V-
czynił bowiem rumácyá Judaſz
dla utrapienia / y cieſkóſci nie-
woli / ktora dla grzechu popadł /
mieſzkał między narodami obcy-
mi / y nie znalazł pokoiu. O iáko
błádzi cieſko grzeſznik / ktory po-
kojem ſynow Bożych gardzac /

plata

plata ſie w niezliczonych trudno-
ściach. O iáko nieſzczelnie ży-
ie nieſbożnik / ktory wciąka choć
nikt za nim nie idzie w pogonia /
noſiac z ſoba potepienie śmierci /
ná ktore zarobił. Potkij bede wo-
tał / y wzywał cie o ſynu niewiedzie
czny ná bieſiadę roſtoſzy moich /
ná ktorey wſpokoiá ſie wſyſtkie
wnetrzności twoie / y rozweſela
ſie ſpolecznośćią pokoiu / y miłó-
ſci moiey. Już ſie tedy náwróc
ſynu do pokoiu twego / ktorymci
przez bole ſrogiey śmierci moiey
zgotował / á niechci ſie wpodoba
mieć zemna iedno ſerce / iedne
duſze. Uczynmy dziś wmwowe
zgody nierozzerwáney y wieczney.
Oto iá tobie dárnie wſyſtkie
przewinienia twoie / puſzczam
w zapomnienie / ſynu namulſzy /
wſelkie á cieſkie wrázy twoie /

ktore

ktoremś mie Dycá twego mile-
go obraził / dayże mi serce twoie /
abyśmy postanowili przymierze
wieczne braterstwa / we trwi
moiey / ktora dla ciebie okrutnie
wylałem. Trzucze już okowy zsy-
ie twoiey / o synu w niewola za-
brány / á westchnię do wolności
moiey. Co bowiem do mnie na-
leży / ia jestem najwiernieyszym
obroncą twoim / w przygodách /
frásunkách / y niedostatkách / iam
ciebie napisał wsrzodkú serca mo-
iego / y nigdy cie nie zapomnie.
Tylko cie proszę abys sie do mnie
nawrócił / á napótym vmiat vzyć
milego towarzysztwa mego: y toć
uczynie że wzniódsie wtobie sprá-
wiedliwość / y obfitosć pokoiu /
ktory trwać będzie na wieki. O-
to pokój moy otwarty / y rece gwo-
zdzi mi przebodzione / złoż serce
twoie

ce twoie do boku mego / á rece
twoie do moich / á nawróć sie do
mnie w szczerości / y prostocie ser-
ca twego / á ia ciebie Odkupiciel
y przyaciół twoy obłapię / y po-
koiem wiecznym wdárnę.

GODZINA VI.

Iezus bije w serce grzesznika poká-
zując iako wypadł z opieki iego.
Etc.

Synu / ia strażnikie wszystkich
śludzi / y mam pilną pieczę oko-
ło slug moich / nie inaczej iako
mila matka ma w pilnym stára-
niu dziećnie swoje. Nie zdrzy-
mie sie y nie zaśpi ktory strzeże
Izraela: strzeże ia przyaciół mo-
ich / iako żrzenice oká / y nie dopu-
ści państwa grzesznikom nad

Dziedzictwem sprawiedliwych:
Zebyś nadz wybrani moi/ gwał-
tem od nich wciśnieni/ nie zło-
li rąk swoich do nieprawości. Od-
wiekow rzecz niesłychana/ aby
ktora matka Kochając zbyte-
nie iedynakę swego/ taką koto nie-
go pilność/ y straż miała/ iaka
ja mam o Kochankach moich/
których lubie nad wkochanie o-
blubienice swoje. Nie wstrąsy
żadna rzecz dworzánow moich/
máa bowiem Pána zemnie po-
tecznego. Czemu tedy synu odsta-
piesz mnie/ y udales się na wielkie
niebezpieczeństwa od rozboyni-
kow/ którzy cie chcą wsiadlić/ mo-
wiac Pan Bóg go opuszcil dla
grzechow ie^o/ pusćmy się za nim
w pogonia/ polmaymy go/ abo-
wieni niema żadnego obroncy:
Ktoż cie obroni od tak wielkich

a sto-

a rogich iako lwi nieprzyjacioli/
ktorzy do ciebie sturmują/ Kie-
dys wypadł z opieki moiey:
wszystkie bestye lesne przyspiesza-
na śmierć twoie/ iezeli mnie o-
broncy twego nie poczują. Ze-
wszad strach od mieczy ogarnie
cie/ banitem y zbiegiem będziesz
na ziemi. Iżaliż tego nie wiesz/
w takim strachu bywaia zbro-
dniowie/ którzy przeciw prawu
abo Krolom swoim wykracają:
Zaprawde nigdzie śmieley wypo-
zcac nie mogą: ale na namnię-
sy pochwist leciaia się/ y boia/ aby
ich poprzedzey oprawcy/ na śmierć
nie porwali. O iako daleko wie-
cey trapić cie będzie strach
śmierci/ iesliż nie będziesz
obrony moiey: y tak iako zbro-
dzień wydany będziesz opremco
piekielnym. Rzecz nad podziw/

B 2

iako

iało głupi są grzesznicy/ ktorzy
wydali dusze swoje/ w rece nie-
przyjaciół swoich/ nie rozmyślá-
iac/ y nie wważáiac obrony y po-
tegi moiey: Náwróć sie tedy sy-
nu namilśy do mnie opiekuná
twego/ á ia ktorzy krúse tby sino-
kow/ bede cie miał w obronie mo-
iey. Ja ciebie przeprowadze
przez wszystkie niebezpieczeń-
stwa/ przez frogie y głębokie pu-
stynie/ przez stráchy śmierci/ w
całe iesliże bedziesz statecznym
w vsłudze moiey. Ja pomieśam
Kiajetá Edomskie/ y Mocarze
Moábkie stráchem nákrármie/
gdy przez droge żywota przecho-
dzić będziesz pod obrona moia.
Náwróć sie całym sercem do
mnie strażniká twego/ y Náuc-
zycielá: nie szukay słabey pomo-
cy od swiátá/ y slug iego/ á ia

sam

Sam bede Zetmánem twoim/ y
sam ná czoto poyde/ iało Orzel
przed Orletámi swoiemi wylátu-
ie/ powabiáiac ich zá soba/ y do-
znaś sama rzecz/ że lepszy iest
dzień ieden w przysionkach mo-
ich pod obrona moia: aniżeli ty-
śiac w cudzey obronie. Ja czá-
su przygody ratuie cie/ y wybá-
wie/ jes serce twoie mocna vsno-
ścia wzbroit/ w moiey nieśkon-
czoney dobroci/ y w nieprzebrá-
nym miłosierdziu moim.

GODZINA VII.

Iezus býe w serce grzeszniká, poká-
zuiać iáko utrácił táśke iego,

Ec.

Synu/ wszystkie stárby swiátá
Stego porównáne z táśka moia/

prochem są y popiołem: y żadna
ceną wyrównać z nią nie może.
Taka bowiem wysokość/ go-
dność/ piękność łaski moiej: ze
wszystkich przednich probierzow/
do zażdziwienia przywodzi. Prze-
toż słudzy moi oczyszczone ocz-
máacy/ ciężkim żalem/ y polito-
waniem zranieni bywáia/ nad-
blizniami swoimi/ ktorzy przez
grzech śmiertelny z łaski moiej
wypadáia. Kiedybys ty synu to
wważał/ o iakobyś sie przedko do-
nunie pokroapił. Dusza twoja by-
ła iako pieczęcona oblubienica
moja/ w śacie złotoswietney/ ro-
zmańtością ozdob otoczona/ na
ktorey piękność słońce y miesiąc
zdumiewał sie. Taka była przy-
iemność iey/ po ki w wierze zare-
czyń moich trwała/ że też oczy
moie nad podziw cieszyła. Była

ozdo-

ozdobiona drogiemi kleynotami
Corka Jerozolimsta/ nadobna
iako golebica/ wrodziwa/ iásno-
ścią oświecona/ y wdzięcznym
bárzo stanem przyiemna. Była
křciatna według podobieństwa
Bożkiego/ przy ktorym położone
planety niebieskie glanc swoy
tráca. Była zbogácona pra-
wdziwymi bogáctwy enot mo-
ich/ ktorych ani mól nie zepsunie/
ani złodziey ukrádnie. Jako
przedko zgrzeszyła/ záraz wszystka
z niey wrodá zniknęła/ y z takiey
godności/ y szczęścia/ ná taką
śpetność nieszczęścia spadła /
że sie wszystkie niebiosá takiey od-
mianie dziwuiá. Taka bowiem
jest/ o synu / brzydłość/ y śpe-
tność grzechu/ ktoregoś sie dopu-
ścił/ żeś sie stał tredoráctym/
zgnióścią nieznosna/ y brzyd-

B 4

kiego

kiego robactwa ścierwem obrzydliwym. Coż to jest: iakoż ona piękność wesola Ratu moiego/ wniwecz posła/ y ona buyna zemią/ w rożno wrodzić obfita/ ostala sie nieplodna od złości mieszkańców na niey: Jakoż dusza twoia przeciw słubowi swemu wykrociła/ y przystala do innych Cudzołożników/ którzy ią zesromocili: Nawróć sie synu mój nawróć do łaski/ y przyiaźni moiej/ do iasności oblicza mego/ a nie bądź tak zapamiętałym abyś w takich kłopotach/ y niedzách/ miał ostatek żywota twoiego prowadzić. Vbierz sie w ście droga/ y piękna weselna/ abyś mi sie podobal/ y zasiadł ze mną na wesółym bankiecie/ ktorym nagorował przyiaciom moim wtochánym. Rádze abyś sobie

sobie v mnie kupił bez srebra ścieżkę Krolewską/ y zrownal w posiedzeniu/ w rekreacyách/ odziany w skarlát/ z synami Syonu pierwszymi/ y odzianymi przednim złotem miłości moiej.

GODZINA VIII.

Iezus bije w serce grzesznika, pokazując iako utracić uczestnictwo Swietych, &c.

Synu/ biada samemu/ bo gdy wypadnie/ niema ktoby go podniósł/ szesliwy człowiek który przez iedność/ y spoleczność/ stał sie uczestnikiem wszystkich boiacych sie/ y miłowacych mnie y zachorowacych słodkie przytężenia moje. Zaprawde kto sie ze mną ziednoczył przez łaskę/ ze

wszystkiemi członkami żyjącymi
niebieskiem życiem jest zjedno-
czony/ taki rodzaj przyjaćielstwa
bardzo miły/ y nic miłszego nadeń
na świecie pomyśleć się niemoże/
Aniołowie moi/ y wybrani
Świąci zemna zjednoczeni/
wiernymi są przyjaćielami wszy-
stkich mnie miłujących. A ty sy-
mu gdyś był w moim Kochaniu/
miałeś te pociechy/ y przywileje
sprawiedliwych/ droższe nad
wszystko złoto. Byłeś w iedności
z wybranymi moimi/ ktorych
imiona są napisane w księgach
żywoć/ y wszystkie dobra tobie
społeczności należały/ iako człon-
kowi zdrowemu iednego ciała.
A iako głowa Kościół Obłu-
bienie moiej/ podawałem tobie
sposoby ożywiające do iedności/
rownież iako y tym/ ktorzy mie

miłuj-

miłuj/ y szukaia wrodziwey twa-
rzy moiej/ a tyś nimi gardził.
Duch mój także budził cie/ y za-
palał goracemi affektami/ do
pragnienia wiecznego zżywa-
nia oblicza moiego/ ktorym nasy-
ceni bywaia/ spracowani żołnie-
rze moi/ powracaiacy z dalekich
krajin. A tyś go do serca nie do-
puszczal. Przetoż szerniata
twarz twoia od grzechow barziej
niż spalone węgle/ y leżyś ponu-
rzony w zgubie wieczney/ ktoras
popadł wypadłszy z towarzystwa
Świątych/ a toć jest ostatnie
nieśczęście. O synu ktorychże
przyjaćiel przybierzesz/ iesliż
przyjaćiele moi tobie nie sprzyja-
ia: ktoreć towarzystwo допо-
może: kiedyś utracił towarzy-
stwo Aniołow/ y slug moich:
Ktoż cie w frasunku pocieszy:

gdyś

gdyż ty z niedziwiatkami mie-
 skasz/ á zgody niebieskiej nie
 masz. Powróć się synu powróć/
 do społeczności mieszkan miasta
 moiego Jeruzalem/ do wciech/ y
 wroczystości/ Ktorey záżywają w
 zgodney iedności: żebys ostatek
 życia twoiego szczęśliwie koń-
 czył/ á potym doszedł społeczno-
 ści Kościoła tryumfuiacego/ i
 gdzie wdzięczny pokoy/ y zupeł-
 na zgodá y doskonała. Wypro-
 wadz się z przybytkow niezbo-
 żnych ludzi/ ktorzy cie nienawie-
 dza/ y samych siebie. Abowiem
 kto miluje nieprawość/ nienawie-
 widzi dusze swojej. Daleko póży-
 tecznieysza/ y miłsza tobie będzie
 ztowárzyżyć się z żywemi człon-
 kami/ y wybranemi naczyniami
 moiemu/ żebys się nauczył mądro-
 ści w szkole cichości moiej/ wroś

wtw

wtuczony pokarmem mieżnych/
 aż do miary miłości moiej: Kto-
 ra wyższa jest nad niebo. Świat
 przemija/ y pojadliwość jego/ á
 iedność miłości moiej trwa na
 wieki/ y złączy zemną wlochané
 sługi moie/ ktorym przygotowa-
 lem w królestwie moim stoł do-
 stępny/ aby iedli/ y pili na wieki
 w radości/ y nasyceniu roztoszy/
 Ráiu moiego.

GODZINA IX.

*Iezus bije w serce grzesznika, poká-
 zując niestatek który dla grze-
 chu popadł, &c.*

Słnu/ głupi mieni się iako mę-
 śsiac. Przetoż gdyż wśelki
 grzesznik głupi jest: wypłaca
 słusne káranie przestępstwa swo-

iego

iego/ żenigdy státku nieuzna/ áz
le sie ná każda godzinę odmie-
nia. Odstąpił státku/ y stáłości/
ktora miał we mnie Bogu y O-
piekunie swoim/ ktory sie nie mie-
nie: Dla tegoż biáka sie niestá-
czny/ niewiedząc goście sam idzie/
y nieznáydniac bezpiecznie mie-
scá gościeby spókoynie odpoczął.
Wszyscy przesładownicy iego/
goniác zá nim/ nágnáli go do ciá-
śności/ on chcąc wysć reku ich od-
mienia niemiescá/ áz wciekáiąc w-
pádníe w zasádkę ich ná zgubę
swoię. Biáda/ biáda duszy mnie
Boga swego odstepuácej/ goście-
siękolwiek obroci/ wśedzie nośi
z sobą gryzienie y draczenie wiel-
kie. Wnoc y dzień spókoyny sen
wciece od oczu iey. Jáki niestá-
tek gżefniká. Dżis iedną sobie
przyiacióły/ iutro stroni od nich/

iáto

iáto od nieprzyiaciół. Dżis we-
sóły/ wciechy záżywa/ iutro smu-
tny piáczę: strácił bowiem má-
żetności swoię/ żyjąc w zbytkách
y rozkoszách. Dżis meżnego ser-
cá/ nikogo sie nie boi/ iutro zás y
ciemná sie swego lęka. Coż my-
śliś synu/ ktory siedziś ná kole
tego swiátá/ ktore sie bez odpo-
czynku obraca: Czemuz sie nie
náwróciś do mnie/ ktory iestem
zbáwieniem y wcieczką twoią stá-
teczną y obroną? Izaliż samym
doświádczeniem nie doznales:
że myśli ludzi śmiertelnych boiá-
żliwe/ y opieki ich nieperwne: Kto-
re rzádu státecznego ná wieki
mieć nie mogą: Záprawdę ná-
ucz sie tego synu záperwna: iż bez
miłosierdzia mego/ wśytkie rze-
czy ná swiecie iáto plewy y listę-
czek vśchły: Który od ládá wia-
zu

trii

tru porwany/ ná peronym mieya
 scu ostác sie nie moze. Teraz ie-
 szes wesoly/ w godzinie smutny/
 teraz zdrowy/ wnetze chory/ te-
 raz bezpieczny/ nie dlugo boiazli-
 wy/ raz pragniesz/ zas takniesz/
 razes cichy y taktawy/ zas strogi/
 gniewliwy/ krotko mowiac nie
 doznasz skutku stalego/ po ki mys-
 li twoich/ ná otkarzu serca twoe-
 go nie ofiarniesz/ y siebie samego
 nuni nie oddasz. Jesli je mie be-
 dziesz szukał całym sercem/ żadna
 cie rzecz nie zatrwoczy/ y nie zas-
 muci/ ani śmierć/ ani żywot/ ani
 świat/ ani piekło/ ani żadne
 stworzenie widome/ y niewido-
 me. Bedziesz w sumnieniu two-
 im/ iako lero namezniczysy/ ktory
 sie ná żadna natarczywość prze-
 ciwna nie przeleknie. Ja vmo-
 cnie niestatek Adama Dycá twoe

go/

go/ mezna prawica moia/ y vczy-
 nie cie Kolumna zelazna/ y mu-
 rem miedzianym / przeciwko
 wszystkim nieprzyiaciolom dusze
 twoiey. Beda walzyli przeci-
 wko tobie/ ale nie zmoga cie
 Abowiem ciebie pokutniacego
 przemienie w meza innego/ vcze-
 stnika lasti y mestwa mego.

GODZINA X.

Iezus bje w serce grzesznika, poka-
 zujac gryzienie sumnienia kto-
 re go dreczy, &c.

Smu/ iezeli sie do nuni z cace-
 go serca nie nawrocisz/ sama
 zlosc twoia ná cie instygowac/ y
 twoy cie grzech meczyc bedzie.
 Abowiem przez co kto grzeszy/
 przez to karany bywa. Sprawie-

dlowym

dlowym sadem to sie dziecie/ ze
grzesznik ktory nie Boga swego
opuszcza/ gryzieniem wnetrznym
sumnienia swego dreczony/ y bo-
iaznia smierci/ y piekla trapiiony
bywa/ slusnosc sama wyciaga/
aby roskosniczekt tego swiata/
ktory pragnie zyc w pieśzotach
tego/ y zakazanych prawem Bozym
wciechach/ bodziony byl bodzaca
mi serca tesliwego/ z opatrzenia
y oczekiwania pocapienia swego.
Strachy smierci bija na grzeszni-
ka/ chociaysie sie zda wesolym
byc/ y nie moze miec pokoiu nie-
zboznik/ ktorego karze własnejie-
go sumnienie/ ktorego sie vchro-
nić nie moze. To gryzienie pocho-
dzi z grzechu/ iako robak z drze-
wa/ y wyświadcza mi nie sedzim
byc sprawiedliwym/ a grzesznika
zdrayca / ktory za blaha cene/

mnie

mnie zdradza y przedaie. To so-
bie synu rozmysl a vzmay/ iako
wielka/ y skodliwa rzecz mnie
Boga stworzyciela/ y Dobrodzie-
ia swego odstapic/ y nie miec bo-
iazni moiey przed oczyma swemi
Izaliż tego nie doznawasz/ zec
wszystko sie niebezpiecznie poro-
dzi / po ki iestes w nieprzyiazni
moiey / pijesz z cieśkoscia serca
wody blotne Egiptskie/ mogac
kiedybys chcial przez tate moie/
bydz przywroceny do ulubione-
go miasta Jeruzalem/ pic wode
czysta z Jordanu/ w ktorey mogl-
bys sie onyc/ y ostac sie nad snieg
bielszym ? Czemu sie sprzeci-
wiasz/ tak czestym powabom
moim miłosci moiey/ wzywajac-
ym y zapraszajacym ciebie do
przyiazni moiey ? Trzuc z siebie
synu piec iarzmi wolow/ ktoreś

sobie

sobie głupie kupa/ á weś darmo
 iedno á bázro mile y lekkie iarz-
 mo moie: ktore nośac/ nie be-
 dzieś trapiiony/ gryzieniem sum-
 nienia: ále znaydzieś odpocznie-
 nie sprácowanéy duszy twoiey.
 Szukay pogody niebieskiej/ y
 pokoiu/ ktory przechodzi wśel-
 kie zmysły ludzkie: á wypoczniey
 z tych kłopotow światowych/
 ktore cie przez odmiany meza/
 wzyway mie/ á ia tobie przybede
 z pociehami moimi/ ktoreć we-
 sele wielkie przyniosa/ y wspo-
 ia poruśone wnetrznosci twoie.
 Ja ciebie wćieśe y mile sie rozmo-
 wie z toba w sercu twoim/ iezeli
 sie do mnie nawróciś/ y wychwa-
 lác mie bedzieś w prostosci ser-
 cá/ gdy prawdziwey wolności
 pokoiu/ y innych dárow moich/
 ktorych záżywaia synowie moi

dośta

dostapiś. Pogardź ráda kupcow
 tego świata/ ktory targnia wne-
 trznosci twoie/ á podź za zdrowa
 ráda moia: y ná oko obaczyś je-
 ia rozpraszam wśytkie sturmy/ y
 náiaźdy nieprzyiaćiot twoich/ y
 stwarzam w tobie Duchá nowe-
 go/ za ktorym odnawia sie iáko
 orla młodość twoia/ zebyś wyl-
 bezpieczności/ y pożądanego po-
 koiu mego.

GODZINA XI.

*Iezus bije w serce grzesznika, poká-
 zuiać mu dobrodziejstwa swoje
 w pospolitości, &c.*

Słum moy/ serce twoie twarde
 bázro y kámiennie. Abowiem
 gdyż wielkie dobrodziejstwa mo-
 ie we dnie y w nocy tobie są nie-

prze

przebrane / Ktoremu żyjeś y od
wielu złych przypadków zachowa-
wany bywaś / iednakże / dźw-
wielki / że tak śmieie grzeszyś / y
zakon moy przestępnieś. Zdumiewa-
ła sie niebiosá nad ślepota
y niewdzięcznością / Ktora w
Chrześcíaninie iest nieznosna.
Nie przepominam przyrzdzo-
nych dobr / Którychbys nie mogł
mieć bezemnie / ale tylko nad
przyrodzone / Ktoremu cie hoy-
nie wdarował / Ktore wyznawaś
przez wiare Kátholická / teby
miały poruszyć cie / ábo zwycięż-
ne dobrodzieystwa zwierzętá dź-
kie poruszaia. Dźwina / że niedź-
wiedzie / lwi / vglaskáni bywaia
od dobrodzieiow / swoich / y poslu-
szeństwo im iáko pieństwie odda-
ia / á ty rozumem opátrzony / Wo-
sta światłościá oświecony / nie

chceś

chceś mnie dobrodzieia vznać / y
do mnie sie náwrócić ? Izali nie
wzajasz tego / com dla ciebie w-
czynił / iáko ieden z obywatelow
ná ziemi cudzey / Ktora ciemnie y
chwaśt rodzi / żeby tym zwyciężo-
na była śrogość twoia ? Dotąd
wciąkaś synu Adámow / dotąd v-
ciąkaś odemnie ná lástáw sęgo-
Boga Dbawiciela / y Stworce
twego ? Szczyłbym ci záprawde
ábys przynamniey tak mie pilno-
wał / iáko psietá pilnia Pánow
swoich dla káwátka chleba !
Mniey sey po tobie rzeczy potrze-
buie / azali lástáwosciá moia
zmiekkze serce twoie. Pomienio-
ne bestyi / Kiedy ich czasem Pá-
nowie wybijá / nie wársa ná
nich / choć zrazu stronia y wstepu-
ia / ale záraz ná namniey se woła-
nie bieža láśac sie / y swoim spo-
sóbem

bem

bem korzac sie / iakoby iednaja
 Panow swoich / od ktorych tro-
 che poglaskani raduia sie / wysta-
 tuia odwodzięciai ac im żywnosc
 swoje. A ty synu barzoś nieu-
 żyty / nie tylko sie na mie gnies-
 wasz / gdy cie czasem dotkne ma-
 la praca / abo frasunkiem ; ale też
 powstaieś przeciwko mnie / choć-
 ci wprzeczonym sercem / y wesola
 twarza dobrodziejstwa ofiaruie.
 Coż to iest : potiz tak zuchwa-
 łym y niewdziecznym bedzieś :
 Potiz w tak cieśkim potepieniu
 trwac bedzieś / stawisz sie nie
 tylko mnie / ale duszy twoiey
 nieprzyjacielem : Wspanoy sie
 synu namilisz wspanoy / a opuśc
 takie grube glupstwo / woselaka
 wdzieczność odday dobroci mo-
 iej : ktora y twarde kamienie
 kruszy / wwarzaiac wtrate two-

ie / y

ie / y iey niepowetowanie / bez
 szczodroblivosti moiey y łaski
 szczegulney. Mow sam w sobie /
 ia nieszczesliwy dalekom zawes-
 drowal / y wspankom stracil / zem
 obrazil łaskawego Pana Boga /
 Odkupiciela. Dycia moiego. Juz
 sie powroce do domu iego / y z
 żalostnym płaczem wpadne przed
 nim / zeby mie nagiego odzial /
 slepego oswiecil / nieumieietne-
 go nauczył / łaknacego nakarmil /
 y dopomogl mnie stworzeniu ne-
 dznemu / ktorym od niego odsta-
 pil. Jesli to Synu uczynisz / ia
 wynide przeciw tobie / wzdycha-
 iacemu do mnie / y stworze w to-
 bie czyste serce / y wznowie pra-
 wego Duchá w netrznościach
 twoich / zbuduieć dom wolny od
 podatkow w Jeruzalem miescie
 moim / zebyś sie wescil na wieki

C

3 wy.

z wybránymi y mejnymi Ryce-
rzami moimi / ktorzy przysli z
wielkich wojen / y ubielili sáty
swoie w przeczystey krwi Barán-
ka Bozego. To sobie synu rozmy-
slay y pilnie wvazay / á trus ser-
cetwoie / wychwaláiac / y wyzna-
wáiac z wielka wdziecznością
niezliczone dobrodzieystwa moie

GODZINA XII.

*Iezus bije w serce grzesznika, po-
kázując mu národzenie swoje
ná ten sviát.*

Synu namilszy / ja iednorodzo-
ny Oycá wiecznego cudowna
táiemnica / przez národzenie
doziesne wyszedlem z żywota
przenaczystey Rodzicielki mo-
iey / jebym z toba ná ziemi towa-
rzyzył / y do mnie przytkadem

moim

moim powabí. Czym y dškie
bestye moglyby bydš powabione
y oglašáne. Jakož sobie te mi-
łość wázyš: że naywyższy Bog /
ktorego niebieskie planety wy-
chwaláia / ktorego podnożkiem
wsfelkie stworzenie / strocony
ćiałeczkiem niemowietką / wy-
siedł z żywota Pánienki / ná wiel-
kie vcierpienie / y ponoszenie klo-
potow / y nedze ludzkiey dla cie-
bie. Ktoby mogł kiedy pomyslić
o takim wyniszczeniu / przez kto-
rem sie ta wyniszczył y vpororzył:
że bedac sámym Bogiem / iko-
tnym / wziátem postać sluzebni-
ca / národziłosy sie w Bethleem
w stáyni w vboštwie: gdšie / cze-
gom niepowinien / hoynie wyplá-
ćtem / poczynáiac ćierpieć dla v-
tocháney dusze twoiey. Izališ to
nie iest náđ wsfelkie podziwienie

C 2

je

je ten ktorego niebiosá ogárnać
nie moga / národzony / w ściślym
żłobie położony / poniewaś miew-
sca nie mógł mieć w gosposdzie ?
Jákież podobieństwo máiestatu
boskiego / z tak niesłychány m
wbo-
stwem / ktorem ia wycierpiat / be-
dac bázro bogáty w miłosier-
dziu ? Wważay synu te dziwy /
ktore nie bez wielkiey rády sstá-
ty sie : ále od przedwieczney ma-
drości sporządzone názbáwienie
náuke / y pocieche twoie / á vžnay
iákos źle vžyt tak niewymowney
litości / y niepoietey dobroci mo-
iey. Jam dla tego przyszedł ná
świat / ábym sie národził w ser-
cu twoim / y miał nagrodę wbo-
stwa / ktorem w stáym vcierpiat /
w duszy twoiey w dziecine po-
mieszkanie. A iednak sstałes sie
tak zapámietáły / że niechceś

mi

mi pozwolić požadánego miew-
sca ro domu twoim. Zástapity y
y zástpecity dom twoy / śmieci
brzydkie y chwasty / z gádżina
wespót / mnietylko odpychaś / á-
bym sie nie odrodził w duszy two-
iey ? O głupi y twardego serca
do wwierzenia / y szukania prá-
wego y iedyneho dobra twoiego.
Kiedyż sie otworza oczy twoie /
żebyś mie poznał y zákochar mie /
á otworzył mi pókoiczek serca
twoego ? Náwroć sie Synu do
mnie / náwroć / á pozwól żeby
przez odrodzenie pokuty odrodził
sie w duszy twoiey. Nowo w zám-
knieniu serca twoego : Jesliż
Syn Boga naywyższego zstąpił
z nieba / y národził sie ná ziemi /
sstał sie mieszkáncem tego mia-
sta ziemskiego / żebyś sie ia od-
nowił / y odrodził w nim / sstał
sie

C 2

nie także mieszkańcem iego miá-
sta niebieskiego. Czemuż tedy le-
że w kale grzechu / y sprzeciwiam
się niezliczonym dobrodzie-
stwom y litościom iego: Czemuż
nie wsiłnie przekształtować się na
obraz Boski / nad który niemáš
nie wrodzecznicyskiego ná ziemi / y
ná niebie: Jaka zatkámiatósć!
Naywyższy Bog sstał się niemo-
wiattkiem cierpi zimno / nedze
dla mnie: á ja zázywam sobie
wczasu y wciech swiátá tego / iá-
koby w tych márnosciách miáto
bydź naywyższe szczęście. Málu-
czki Syn dány nam iest / który
bedac spokojnym Krolew / no-
sac páństwo swoje ná ramię-
nách swoich / áby nikogo zpoddá-
nych nie obciążał: ále znošíł nie-
dostátki ich / á ja niwrodzecznił
ieden z pospolstwa nie wważam /

co on

co on dla mnie uczynił / iákoby m
opócz niego miał goście indziej
naywyższe dobro. Biada mnie /
jem sobie źle postąpił / wroce się
tedy do Pána moiego / Ktoremu
dał Ociec przedwieczny stolice
Dawida Wyca iego: bede z nim
spotcierpiat / żebym nie był wy-
gnány z domu Jákobowego / w
ktorym on Krolować będzie ná
wieki. Jesli tak Synu rozmy-
ślać sobie będziesz / y żalem stru-
fony náwrócisz się do mnie / iá-
znowu ciebie odrodze / y w sercu
twoim mieszkac bede iáko z ro-
dzonym moim. Já tym wлюби cie
sobie Ociec moy / który od wieku
wybranych y przeznaczonych
kształtuje / ná obraz moy / który
pierworodny iestem / między wśo-
chána brácia moia / Ktorzy mie
szukali y szczyrze Kocháli.

C 4

GO-

GODZINA XIII.

*leżus bije w serce grzesznika poká-
zuiać mu życie swoje na ziemi, &c.*

Synu / Kiedybyś wważał ten
czas / którym ia z dziećinstwa
moiego / aż do czasu meki mo-
iey przeżył między ludźmi śmier-
telnymi / niebyłbyś tak zapamięs-
tały / y niewdzięczny dobroci / y
miłosierdzia moiego. Miałoc w
prawdzie napisałi Ewangelisto-
wie o życiu moim pod ten czas :
ale żadnego nie znaydziesz z slug
moich oświeconych / któryby nie
wierzył / y nie rozmyślał / że na
ten czas wielkie były tajemnice
skryte / ktore ia Kochankom moim
nabożnie do mnie testniacym /
objawiam. A choćże ty niechceś

bydź

bydź policzony z Kochankami mo-
imi / gdyż vdales sie za innymi
Bogami namietności twoich :
iednákże / dla mnie samego y zbá-
wienia twego / podać do serca
na pilna wvage dzieła moje / kto-
rem czynił w cihości / y potórze /
przez lat trzydzieści / przez ktore
zachowałem wielkie milczenie
dla ciebie. Powiedz mi Synu :
iako to sobie śacuięś / że Syn
Boga naywyższego / przez tak
wiele lat z ludźmi na świecie ży-
iac / nie światowego nie szuka / ale
między grzesznikami obciuiac / ve-
krywa od oczu ich niestonżona
wszechmocność swoje. Jako po-
wazaś to / że naywyższy Máiestat
iednorodzonego Syna Bożego /
pod posłuszeństwem vbogiego
ciesle ponizony / ktorego Synem
był rozumiany. Co rozumieś o

C5

podłych

podłych ścátach / Szupłym po-
karmie / domu pospolitym / w
którym Stworca wŝech rzeczy
mieŝkał z wboгим stworzeniem:
Jako sobie nie rozbieiraŝ ná my-
ŝli długiego milzenia Stowá
przedwiecznego wyŝoka mądroŝć
táiacego: Abo mnieiaŝ / jem-
nie mogł przyŝić z wielkim má-
ieŝtatem / z wiela woŝŝ Anyo-
tow / y ludŝi mnie Krolowi ŝwe-
mu ŝluzacym: Mogłem zápraw-
da: ale Syn głowieczy nie przy-
ŝedł ná to / áby mu ŝluzono / ale
jeby on innym ŝluzyl / y droga du-
ŝe ŝwoie dat dla nich / tudzieŝ y
dla ciebie: tak áby iego obcowá-
nie ná ziemi było ŝkóla éwize-
nia twoiego. Atoli bárzo dzi-
wna / iz gdym tak wiele dobrego
wczynił / y wiele złego wćierpiat
dla ciebie / tyŝ przecie tak záka-

miał

mátłego ŝercá / je ŝie ŝkonić do
pokuty niechceŝ. Biáda / biáda
tobie Synu / iákoŝ dáleko rożny
odemnie: Jam obrat wboŝtwo
wielkie / á ty ŝukaŝ y prágnieŝ
wielkich bogactw. Jam ŝie po-
niżał w obcowaniu ludzkim / á ty
ŝie nád inŝych ieŝeje lepŝych
wywyŝaŝ. Jam wpodobat ŝo-
bie milzenie / á ty ŝie w wielo-
moŝtwie kochaŝ. Jam był po-
ŝuŝny Mátcie y Oycu memu / á
tyŝ niepoŝuŝny ŝárŝym twoim /
ktorychem nád toba przelożyt.
Jam ná modlitwie dzienney y
nocney záŝ trawil / á ty przez ie-
dno putgodzinki / myŝlić o wiecz-
nym zbawieniu duŝe twoiey le-
niŝ ŝie. Coż to ieŝt: pókiż mna
Náuczycielem / y opiekunem two-
im gárdzić bedzieŝ: Przestań
Synu / przestań ŝáleć / y trácić

duŝe

dużetwoie / y dla ktorey pracowalem na ziemi nieplodney / niezdney / niespokoyney / a nawróć się do mnie / w którym masz odkupienie / y odpuszczenie wszystkich grzechow / y nadzieie dziedzictwa / ktore pokutniacym iest zachowane w niebieszech. Przetoż okowy / y potłucz tańcuchy wszystkich okazy / ktoremizwiązany iestes / a pospiesz się do wolności synow Bozych / kupioney droga krwi moia. A nie obawiaj się mnie iako srogiego Pana / ktoregoś obraził / y wieczne karanie zasłużył. Coć samo sumienie nie oświadcza / a to ja tobie odpuszcze / y iako tylo do mnie wstchnieś / zaraz wszystkich nieprawości twoich zapomnie. Podś przedko synu mój namiłszy / pokwáp się / pojednay się zemna / a

ja się

ja się cieszyć bede / nad miłym nawróceniem twoim / y nauce cię potálemnie wdzięczney kárności moiey / za ktora się sstanieś wześmieniem dziwnie słodkiej miłości moiey.

GODZINA XIV.

Iezus biie. w serce grzesznika, pokazując mu odkupienie iego, &c.

Słuchnamilszy / kto sobie pilnie rozbiera na myśli taie mnice odkupienia / ktora iest we krwi moiey / łatwiuś iento serce się iego struśy / y poruśy na czynienie prawdziwey pokuty / y wbielenie śaty swoiey we krwi Baranká czystego / ktory dla grzesznych zabity iest. Rzecz dziwna y bázro skuteczna / do nawrócenia serca ludzkiego / je Syn

nay

naywyższego Boga z przedwieczney rady/ zstąpił z niebá na światanie grzesznika/ Który zginał/ przez wielkie meki/ y bázno ciebie ta śmierć! Kto to kiedyś słyszał/ że Syn iednorodzony Ojca przed wiecznego wydany na okrutną śmierć/ za lichego y niewdzięcznego slugę/ Który zgwałcił święty zakon testamentu iego. Zaprawde w tym zalecił Ojciec moy niesfácowaną miłość/ y dobroć swoje/ że dla ciebie grzesznika/ dał włochanego Syná swego/ żeby ziednoczył duszę twoię z wiaskiem miłości moiey. Widział ny iestem między ludźmi/ iáko pielgrzym y patnik szukaący go spody/ wstąpił moy Máiestat Bożi/ żeby wykonał dzieło odkupienia twego. Anyołowie moi zdumiełi się temu/ znáiac nie-

skoń-

skończona wielkość moie/ jem zstąpił na prace ziemskie/ Które przyzwoite synom ludzkim/ Którzy mnie opuścili. Mogłem iá bez tak wielkich kłopotów zbawić duszę twoię: á iednak jem się zátóchał w tobie/ chciałem takie stósy ponosić/ Które mogły by same kámenie poruszyć. Zátac przyczyna iest/ dla której/ na bożni studzy moi/ wważáiac sposob odkupienia swego/ nie mogá sie násyćić ofiarowaniem chwát moich na odwdzięczenie y wysławienie wielkich dobrodzieystw moich. Jákom bowiem wyszedł z żywota przeczystey Mátki moiey/ niewymownymi sposobámi szukałem zbawienia twoiego/ nie wygadzáiac w záśowi moiemu/ y zdrowiu/ Które nád wszystko złoto droższe. A przecie to dżi-

wnia

wona/ że ty/ poćinawšy wśelkim
 prawem wdzięczności/ za nic so-
 bie nie maś dusze twoiey / Ktora
 ia drogo opśacował jem dla niey
 odliczył żywot moy na okup. Nie
 podobna zda sie bydź do wierze-
 nia taka ślepotá/ Ktora zaślepia-
 y zátwardziła serca twoie: iáko-
 byś nigdy nie był poświęcony ná
 Chrście świętym / y nie należał
 do Káplánstwa Krolowstiego
 ludu moiego. Potiż bedziesz ta-
 lił dusze twoie kálem y błotem
 grzechow / Ktore sie rozmnażaią
 nád piasék morsti: Ráchuy sobie
 pilno cene / Ktora kupiona iest /
 á vznaś brzydka niesłusność/ zá-
 ládaiała przyczyna spćcić dusze
 twa / y z synámi Agáry niewol-
 nice/ podawać sie w cięśka nie-
 wola grzechu śmierci y piekła /
 do Ktorego sie spieszysz. Postoy

niece

niece / á przyimi do vsu twoich
 ogniste słowa moie / żebyś sie o-
 baczyl / á sstał sie uczestnikiem
 odkupienia mego. Izaliż ná wie-
 ki grzeszyć bedziesz / y nie przestá-
 nieś przeczyć Bóstim nátnie-
 nion moim / Ktore pádaia do du-
 sy twoiey / iáko Krole dźdżowe
 ná ziemi: Ostátnia inż godzina/
 przemiia cięń tego świata / pre-
 dzej niż nieporządna żadza two-
 ia: začym predko žgina zátazá-
 ne vciechy / Którymi sie pieścisz
 przeciw prawu moiemu. Ná-
 woróc sie Synu do mnie Odkupi-
 ciela twego: Omyi sie w láźni
 Krowie moiey / żebyś sie vłazal
 przed obliczem vłocháney oblu-
 bienice moiey Jeruzalem / nado-
 bnieysz ná inśe pácholetá / Kto-
 rzy pita z rostruchanow Krolá
 Bábilonstiego / á ia ciebie po-
 lieze

licze między miłymi towarzyszami moimi.

GODZINA XV.

Iezus bije w serce grzesznika, pokazując mu mekę y śmierć swoją na krzyżu, &c.

Słnu namilśy / cudowne było moje między ludźmi życie / gdyś mnie przez doświadczes nie prac ludzkich szukał: ale daś leżo cudownieyszą meką moją / y śmierć. Która wszytkie stworzenia do żalu mojego poruszyć. Która abyś uważyl / potrzebą mieć oczy / szalone oczy / y wnieść zemina na gore Kalwaryjską / a obaczyć / com ja tam dla ciebie wycierpiał. Ja iako cichy Baranek prowadzony na ofiarę / dałem samęgo siebie w

rece

rece srogich oprawców / żeby ciało moje na tożu / ktoreś mi przez grzech zgotował / rozłożyli / nie na spokojny sen / ktory wciąkał od oczu moich / dla cięskości mek: ale na gorzkie boleści / ktore przemikały duszę moję. Nie przepuścili wpokorzonemu / ale okrutnymi mekami / meczyli ciało moje / y kości moje łamały / członki targali / aby do zgotowania krzyża sposobieli ciało moje ktore Duch s. wstawił / do odprawienia okupu twoiego. Tam potwarzy / y bole śmierci / iako wały morskie napadły mnie / gdy okrutni katowie rece moje przebili / ktore nie dawno cudą czyniły / y nogi / ktore na czynienie różnych dobrodziejstw / po miastach wsiach chodziły. przepełniał strach / y bojaźń śmierci

wne

wnetrności moie/ ciepietie meki/
ktorych żaden człowiek nie cier-
piał/ żądane są cięciu moiemu.
A i tam sie nie sprzeciwiał / alem
wydał dobrowolnie Ciało moie
mordercom/ aby ie rospielili na to-
żu Krzyżowym/ mnie od grzesz-
ków zgotowanym/ żebyś ty ho-
nie odkupiony / pozwolił mi toż
w sercu twoim / w którymby
mnie odpoczął. Aleć zaprawde
rzecz iawna/ żeś twardesty nad
kamienie/ iż wierząc że tak cie-
pięko na Krzyżu cierpiał / a przecie
żadnego politowania/ y żalu nie
miał nad frogą śmierci moia.
Coż to jest synu zapamiętały: i za-
li możesz przeciwieć sie mocney
prawdzie moiey? Jakoż to gdy
wierzyś / że i ja na Krzyżu wcie-
rpiam / ty sie wdajesz szeroka droga/
ktora na wieczna zgube prowadzi.

Dzi.

Dzi. Podnies oczy serca twego /
a obacz iako Syn Boży podnie-
siony z ziemi/ aby mocnymi łań-
cuchami miłości / y wdzieczno-
ści wszytko do siebie pociągnął.
Obacz iego ciało zmęczone /
zkrwawione dla ciebie / wzgore
podniesione / na który widok za-
trwożyły sie nieme stworzenia/ a
tyś twardesty nad opoki/ ktore sie
kruszą pod ten czas / czym pote-
piaia serce twoie. Wspokoż sie
niezdany grzeszniku / gdy sie wiel-
kie źródła głębokiey przepaści
przerzywaia/ a krewo sie moia stru-
miętami leie/ iako wody morza
wielkiego/ przypomni co sie na
ten czas działo / czemu sie świat
zadumiał / y nie mógł znosić
śmierci stworce swego/ żebyś sie
ty poruszył/ na wżalenie y omycie
grzechow twoich / w takiej try-

nicy

nicy drogiey Krwie moiey. Ston-
ce żalobe wdziało / groby sie o-
tworzyły / zaślona sie koscieleńna
rozdarła / a ty serca twego nie
kruszyś / iakobys nie chciał wi-
dzieć / iako vmieram dla ciebie.
Porzućże tedy zakamiatłość y
głupstwo twoie / ktorem gorę-
cieś nad niewierne żołnierze /
ktorzy przy śmierci moiey wczuli
moc moie Boska / y byli między
nimi / co mówili: Zaprawde ten
człowiek sprawiedliwy był. Ty
żas ktory wierzyś że ja nie tyl-
ko sprawiedliwy / ale też wspra-
wiedliwiacy wszystkie ludzkie / y
za nich vmierający / nie poruszasz
sie do wyrzeczenia sie niespra-
wiedliwości / ktora mie trzymu-
ieś / y oddania chwały y dzieł czy-
nienia / ktoreś powinien oddać
niewinności moiey. A chociaż

żeby

żeby inne wszystkie tajemnice me-
ki moiey / nie mogły zmieścić
twardości serca twego : ten ie-
dnak despekt y wzgarda moia /
żem był używany między to-
trami iakoby głową kotrow / y
nieznosnemi potwarzami / prze-
różnym wraganiem obelżony /
mogłby cie nawrócić / y z nay-
większego zbrodnia / w człowie-
ka swierzego odmienić / żebyś do-
syć czynił miłości moiey. Taka
bowiem to rzecz iest / iakiey świat
nigdy nie widział / y niechcieć o-
niey myśleć / grzech bardzo wielki
y ciężki iest. A toż to kiedy przed
tym słyszał / że Syn Boży dla cie-
bie na krzyżu siromotnie zawie-
siony / y zabity : A toż kiedy tak
ciężkim sposobem używany /
od tak mnogich nieprzyjaciół
toczony / ktorzy sie z vmierają-

cego

cego nátrzasáli/ násmiewáli/ że
by żołćia nápoili duše iego? A
za nie widzisz cudow synu/ ktore
sie ostály przy śmierći moiey/
przy ktorey miłosierdzia ludzkie-
go nie miałem/ ábowiem dlażło-
ści ludu/ Oćiec moy zranił mie.
Wraż/żem żadney pomocy od lu-
dzi nie miał/ y niakiey pociechy/
żebyś przez mie dostąpił miłosier-
dzia wielkiego/ zglądziwszy grze-
chy twoie/ y wrzuciwszy iego prze-
pásć morška / náwrócił sie do
mnie: ktorego naydzieś z rościas-
gnionymi rekámi oczekiwájące-
go przeiednáania twego. Ale je-
li te meki nie moga poruszyć du-
šetwoiey/ tak wpárczywie sprze-
żney nieśfónczoney dobroći mo-
iey: niech ćie przynamniey poru-
śa słodkie słowa moie / ktory-
mim sie modlit za przyżówniki
moie/

moie/ żeby umieli ná dobre użyć
krwie moiey / ktora przelewáli.
Niech ćie poruszy ćichosc moia/
ktora wstroniła wszystkich świat
nie mieczem / ale drzewem / nie
oreżem/ ale przyżem / á przynies
vmieráiacemu / prágnaćemu /
nie żołć z octem zmiésána / ale
napoy łez plynacych z oczu / dla
wielkości żalu / ktory pochodzi
z wważenia y widzenia vmierá-
iacego fromotna śmierćia ná
przyju Oycy y Dobrodzieciá two-
iego. Pospieś sie pospieś synu
domnie/ á śmierć moie wyraż ná
sercu twoim/ żebyś seżery náwro-
ceniem mnie wkrzyżowanemu
przyposobiony/ mogłmieć pewna
nádzieie społeczności wesółego
żmartwychwstania moiego.

GODZINA XVI.

Iezus bije w serce grzeszniká poká-

zwiąc mu przyczynę śmierci swojej.

Słnu / o kiedybys z pilnością
sobie rozmyślał / y wważał
przyczynę gorzkiej meki mo-
iej / o iakobys takim wważeniem
wielkiej miłości moiej / Ktora-
mem cie wmitował poruśiony /
przestał pomnażać grzechow
twoich / y tracić bårzo droga du-
sie twoie. Ja zaprawdę nie dla
zasług twoich / ale poruśiony nie-
skończona dobrocią moia / y wie-
czna miłością wлюбиwszy cie /
chciałem wzajem poćiągnąć / y
ciebie od śmiertelney rany zło-
ści twoich wlezyć. Od wieku
postanowiłem nawiedzić cie /
gdym był na łonie Oycy mego
przedwiecznego / wyniszczyłem
sámego siebie / postać slugi przy-
jawiwszy / żebym cie na postać y o-
braz Boży przemienił / y uczynił

prze-

uczestnikiem dziedzictwa moie-
go. Tãc jest przyczynã meki mo-
iej / Ktora cie ma pobudzać do
struchy / y podziwienia nieosã-
cowanej miłości moiej. A ty
synu mało sobie wajysz y śãcnieś
tę niezmiernã miłość / y tak zdrã-
dlawie zemna sobie postępieś /
iakobym ja tobie był zãwse glo-
wnym nieprzyjacielem. Dziwna
bårzo / iako moga znieść wne-
trzności twoie siłe y moc nieroz-
mownego miłosierdzia mego /
bez poruśenia / y zachecenia się
wzajemnego do miłości moiej.
Jãśnyszãk z tego / żeś nãder w
pãrty / y sprzeciwiający się w pãr-
cywie nãtchnieniom moim Kto-
rymi cie oświecam. Lecz iesli cie
wieczna miłość moia nieporuśa /
wważ przynamniemy / co za przy-
czynę mieli ludzie / że mie na tak

D2

froga

froga meke oładzili / y okrutna śmierćia zabili / á vžnay wielkość złości / y twárdości twoiey / Ktorá roście z porównania miłości moiey / ázali sie tym do struchy poruśysz? Jesli spytaś Faryzeuszow y innych nieprzyjaciół moich? Co zá przyczyná je sie zprzysięgli ná zdrowie moiey mnie zábili? Odpowiedza to / co w rádzie swoiey wpátrzyli / że ten człowiek wielkie znáti czyni / iesli go wolno puścimy / tedy wšyscy w wierza weń. Otoż maś synu przyczynę / Ktorá wynáleźli nieprzyjaciele moi / áby mie ná krzyż wobili. Uczynilem im wiele dobrego / chorych vždrowialem / trędowátych oczyszczalem / ślepych oświecalem / umártych wstrześcalem / y nieśfóniežona cichosćia cierpialem złość y nienawisć ich

á prze

á przecie oni osádzili zá lepszą potępić mie ná śmierć / dla znátorw y dobrodziejstw Ktoré im czynilem. Obaczcie to synu / y rozmyślákiem vtrapienie ponosił dla zbáwienia twoiego / czyniac do brze nieprzyjaciółom moim / od Ktorychem ná odwódsiezenie / frogie y nieśtycháne przesládowánia / nienawisći y meki odnioś. A iesli y to ieszcze nie pomoże / y nie poruśysz zápámietáley dusze twoiey / wważ przynamniley przy czynę meki moiey / dla ciebie podietey / á znaydziesz cieśkie grzechy twoie / Ktoremis przywiódł do gniewu náłástkawšego Dycá mego. Ciáko cieśka zápámietáłość twoia / że wiedzac iżes nie záslużył miłosierdzia / Ktoremci vczynił: ále ráczey gniew / Ktorem moglibyście stázac ná potępie

D 3

nie

nie wieczne / á iednak trwać tak
 długo smiesz w grzechách twoich
 y w nieprzyjaźni moiej? Jakos
 tak bázro zaślepiony synu/ je tak
 iásney światłości nie widzisz / y
 tak mocney prawdzie przeczys?
 O niebáczny synu / iáko daleko
 odstepujesz od zbawienia twego/
 kiedy sie tak wielkiey dobroci
 moiej sprzeciwias? Opuść synu
 opuść to głupstwo/ o którym gdy
 kto wstysy zdumiecie sie / ná dśle-
 pota twoia. Dosyć przeczyles mi-
 łosierdziu memu/ wstap zwycię-
 stwá prágnaćmu / ná ktore roz-
 ráduie sie wszytko Miásto Jeru-
 zalem/ Oblubienicá moia/ á mi-
 łá mátká twoia. Jam żadney
 zasługi w tobie nie znalazł/ dla
 ktorey powinienem cie był odku-
 pić/ álem znalazł cieśkie grzechy
 twoie/ ná ktorem weyżrzat/ zwiel-

kości

kości miłosierdzia mego. Umiey
 je tedy wżyc hoyney szczerobli-
 wości moiej/ á náwróc sie iáko
 chory dotáśkawego lekarzá twee-
 go/ ślepy do iásnego źródlá swia-
 tłości/ synu wyrodny do miłego
 Oycá twego. Ja ciebie zrado-
 ścia mile przyime / y wyzwole z
 ręk nieprzyjaćiot twoich/ y dam
 ci dziedzictwo synow moich /
 ktorych imioná nápisane sa w
 księgách żywotá wiecznego.

GODZINA XVII.

*Iezus bije w serce grzesniká poká-
 zując mu zmartwychwstanie
 swoje, &c.*

Synu/ grzechy twoie rozdział
 uczynily miedzy toba á mná/
 ktory iestem sprawcá pokoju/
 y nigdy nie opuszczam przyjaćiot
 moich/ áż gdy oni mnie opuszczá

D 4

ta.

ia. Za tym tedy rozdziatem strą-
chasz się Krzyżu i meki moiej: zmy-
śły bowiem twoje/ iako dzieciinne
rozumem się rzadzić nieumiecia-
ce/ w niewola ząbrane/ y okowá-
mi różnych á proźnych okązy/ y
pieśszor światowych zwiázane/
niechca się skłonić do moiej kár-
ności. A tá przyczyna iest/ że
trwasz wstanie potępienia wiecz-
neg^o/ obawiając się wezestnictwa
bolesci y mał moich. Jeslić tedy
cieśko się zda iść zámna cierpie-
cym/ y omiýwáiacym krowia moia
grzechy twoje/ przynamniemy ro-
zmyslay sobie stan zmartwych-
wstania/ y nieśmiertelności mo-
iej/ ktora wśytkie prace lekkie
czyni/ y wmacnia dusze do wstaw
moich. Cokolwiek wćierpiś w kó-
tkim biegu żywota ninieyszego/
bedzieć się zdało bázro lekkó/ y

Krotko

Krotko/ iesliżeto porównaś/ z wa-
ga nigdy nie przeważona wiecz-
ney chwały. Uwajay mnie pier-
worodneg^o wmarłych ztryumfem
śmierci/ y piekła powstáiacego/
á obacz ono ciało/ Ktore Krotko
przedtym nieznosne bolesci po-
nosiło/ y srogie meki cierpiało/ w
wielbione y ozdobione wdzieczna
pięknością/ y dziwnie piękna iá-
śnością/ z Którymi porównána
wśelka wrodá y ozdoba śmiertel-
nych ciał/ iest brzydka śperno-
ścią. A Kiedybys synu raz mogł
zayrzeć/ przynamniemy iednym
mgieniem oká/ piękności ciátá
moiego/ Ktore dla ciebie/ przy me-
ce y śmierci zespécione byto/ o iá-
Kobys potwápił się do mnie/ dla
niezmierney pociechy/ Ktorabyś
miał z widzenia takiego. Táka
bowiem wdzieczność y przyie-

D s

mność

mnosć iest wśeltkiego ciała zmar-
twychwstańca na podobień-
stwo moje/ i też widzieć ie nieo-
ścawiana iest radość/ y pocie-
cha. Ponieważ tedy stan zmar-
twychwstania moiego obfity w
nieśkończona ozdoba/ y niewy-
mowna wdzięczność/ iest spólny
wsytkim/ ktorzy mie nasładują/
y szczęśliwa śmierć zemi od-
poczywają. Słusna rzecz synu/
abyś ty szukał co twego iest/
służył mi/ y cały sercem do mnie
się nawrócić/ który moge ciało
twoie skazitelne/ ktore tak bärzo
lubisz/ w wielbić/ y niezliczonymi
pociechami napełnić. Uwajay
te rzecz przedziwna/ y nad wszy-
tkie skarby tego świata pożąda-
ją/ a mając pilne oko/ na odplą-
te przyśła/ potargay zwiezy grze-
chow/ ktoremis skiepowany/ arob

z tymi

z tymi/ ktorzy ścicia we łzach: aby
jeli w radości. Drojśa bowiem
iest nadszcia zmarłychwstania
zemna do wesółych pol/ wieczney
zieloności/ na ktorych obfite po-
ciechy Bostie rosna/ aniżeli wszy-
tkiego świata rostkos/ chociaż je-
by przez długowieczne lata trwa-
ła: milse iest miasto Jeruzalem
ktore iest na wysokości obfitua-
ce w rostkosy Bozey/ aniżeli wszy-
tkiego świata kśiestwa/ godno-
ści/ ktorych ludzka chciwość
wielce pragnie. Powiedz mi sy-
nu/ izali zagasić mozesz swia-
tłość wiary moiey/ ktoramem o-
swiecił dusze twoie: izali ty nie
wierzyś/ je dom moy bärzo wiel-
ki iest/ y seroki w dsierżawach
swoich: Zaprawde ty wierzyś/
je namnieysze dobro/ nie tylko du-
śe/ ale też y ciała w wielbionego/

niepo-

nieporównanie wielkie jest / nad
wszystkie państwa / królestwa lu-
dzkie / ze wszystkim godnościami i
bogactwom / roskoszami swoimi /
a przecie tak niewiernie się sprá-
wnieś w życiu twoim / iakobyś
nádzieie strácił / y desperował
doyść / y dostąpić wiecznego po-
koju mego. Izali to nie zdrowe
śa rada porzucić bałwany grze-
chow / ktorym pokłon oddaieś / a
do mnie Boga / Odkupiciela /
rzadźce twego całym sercem przy-
stać / y walczyć przeciw Królom
Amorheykim / żebyś wyszedł z
ziemi Egiptskiej / doszedł ziemi
obiecanej / miodem y mlekiem
opływającej. Obacz synu / a v-
znay co czynisz: bliździe bowiem
ciebie bázro / obierając pociechy
świata obłudnego / a gárdzac
cierpliwością / w ktorey osia-

gnienie

gnienie jest wiecznego żywota
moiego. Stworz oczy serca twee-
go / ktoreś zamknął abyś nie pa-
trzał na iasną światłość moie /
ktora czyste serca ciebie / a przy-
pomniy sobie oraz ziemię ży-
wych / ktorey pola nieograniczone
są napełnione obfitością : stu-
żność sama wyciąga / abyś dla
miej woyny y wtarczki nacyeższe
podeymował / y śmieie wyrzy-
mał. Rozmyśl sobie iaka będzie
twoia pociecha / iesliż mnie
playcy swemu służyć zechcesz / kie-
dy zwyciężywszy śmierć / zmar-
twychwstanieś / y w tymże cieie
ktore teraz obciąża y trapi dusze
twoie / odbierzesz taką odpłatę /
ktorey oko nie widziało / ani vcho-
stybało / ani serce ludzkie iej po-
iać nie może: kiedy przypodobá-
ny mnie Królowi twojemu / rozia-

śmiej się

śmiej się iako słońce / y przyiemna
 barzo wdzięcznością ozdobiony
 między synami Syon / i synami pier-
 wszymi zasiadłeś / w złotoświe-
 tne ściany wbrany. Czemuż tedy
 odwołasz się pospieszyć do mnie ?
 czego się boisz synu ? odwróć już
 oczy twoje / aby się nie zapatrzy-
 ły na proźność światła przemija-
 jącego / a podnieś ich do krainy
 żyjących / żebyś nadszeiła piękno-
 ści Raju mego zachęcony / starał
 się o pokoy / y miłość moie. Po-
 spiesz się przedko / a podź abyś zbier-
 ał nader słodkie owoce iego.

GODZINA XVIII.

*Iezus bije w serce grzesznika, poká-
 zując mu piekność dusze powsta-
 jacey przez pokute, &c.*

Synu / chociażby z tych rze-
 czy ktorem powiedział nic cie

nie

nie poruszyło do czynienia poku-
 ty / y szukania pokoiu / także y przy-
 iazni moiey nigdy nie ofiadowa-
 ney : tedy przynamniey dobro iá-
 ści moiey / ktorey dostępnia pra-
 wdy wie pokutniacy / y od śmier-
 ci grzechowey powstaiaacy / mo-
 głoby cie poruszyć / abyś z twópli-
 wością pobieżał do mnie spraw-
 cy żywota / y światłości oney / kto-
 ra zachodu nie zna. taka bowiem
 jest godność / wysokość / y ozdoba
 łaski moiey / przez ktora ja mies-
 kam w duszy sprawiedliwego / ze
 tej brzydka się widzi rośklepa pie-
 kność światła z nią porównana.
 Synu namilśy / kiedybyś mogł
 doznać pociechy / ktora ma duszą
 powstaiaca / od grzechow przez
 łaskę moie / przedkobyś pokinał
 wszystkie dobre mi światła / iá-
 ko plugawymi śmieciami / y wśy-
 tkebyś

tkebyś substancya twoie odwa-
 żył na kupienie tak drogiey łaski
 moiey. Wspomiy sobie iako ciał-
 so moje czasu meki ospecone by-
 ło/że nie było na co weyrzec/ ani
 wrody/ ani ozdoby/ a iednakże/ w
 iednym ingnieniu ośa przy zmar-
 twychrośtanu moim / wśelkie
 światłości / ozdoby / y piękności
 nieporównanie przestło. Także w
 ten sposób / wważ sobie synu po-
 rośnięcie na duszy / Ktora przez
 grzech umarła / a przez łaskę mo-
 ie ożywiona została. W tym bo-
 wiem momencie z obrazu czar-
 torostie^o przychodzi do podobień-
 stwa Bożego z ciemności piekiel-
 nej/ do prześwieetney światłości/
 z szpetności brzydkiey do piękno-
 ści wódziecey/ Ktoraby y kamie-
 nie zmiekknęła / y powabiła. Ja
 Oblubieniec dusze powracającey
 sie

sie z cudzołóstwá grzechow/ do lo-
 żnice moiey / puszczam w niepá-
 mieć wśytke trzywde moie/ziety
 miłością/golebice moiey wracá-
 iacey sie do Arki z rośgłá wódzie
 cznozieloney oliwy / y one mile
 przyimuiac przypuszczam do w-
 ciech moich. Ja w one godzinie
 ozdabiam odkupioną z niewoli
 Sáraonstiey włochána moie kley-
 notami boskiem/ aby sie stawiła
 Oycu moiemu stroyno w táncu
 skłach odkupienia / Ktore jest we-
 łwi moiey/ y była policzona mie-
 dzy córkami Syonu/ odziana pur-
 pura Krolá wielkiego / Ktory z
 swoiey dobrej woli wybrał ie so-
 bie y miłością swoia wraczył. W-
 znayże tedy synu / skades wypadł/
 a czyn pokute/ náwróciwszy sie do
 mnie/ że wśytkiego sercá twego/
 y nie lekko sobie poważay tak
 wiel

wielkich y tak nieoszacowanych
 bogactwo / ktore w łasce moiey
 trwającym dane bywaia. Nie
 słuchay rady niezbójney ciebie
 odwracającej / od wieczney swia-
 tłości moiey: ale podź za rąda
 swietych / ktorzy mie szukali y ko-
 chali. Nie umie swiat ścaciować
 łaski moiey / przedając one za ma-
 ły kawałek chleba / ktorzym sie na-
 żyć nie może. Otworz ty oczy
 twoie / a przypatrz sie w dziecinę
 piękney postaci Bożej / ile dopu-
 ści słabość twoia / a obaczyś że ie-
 dna kropelka łaski moiey koszt-
 rowiejsza iest niż wszystkiego swia-
 ta Królestwa. Tę iest swieta y
 czysta nauka moja / ktora ma po-
 ruszyć serce twoie / do pogardy
 wszelkich poćiech ziemskich / a do
 szukania przyjaźni moiey przyche-
 cić. Jesli będziesz wierny / y po-

ślusny

ślusny / dam ci ścieżkę nową / ktora
 przyodszani są wielcy Królowie /
 ktorzy zemna beda królować na
 wieki.

GODZINA XIX.

*Iezus bje w serce grzesznika, poką-
 zując mu przyjaźń swoją, ktora
 swieta pokuta iedna, &c.*

Snu / przyjaźń moja śkarb iest
 nieoszacowany: wzywam cie
 tedy do przejednania / abyś
 ten śkarb otrzymał / y położy po-
 żądany / nad wszystkie swiata
 zdobę. Wzaj sobie wielkość
 władzy / y moc potęgi moiey / w
 niej trwającym. Ja iestem bogá
 ty y hojny w miłosierdziu prze-
 ciwo wszystko do mnie sie na-
 wracającym / a nieużyte serce / da-
 leko odemnie: otwarte drzwi ka-
 żdemu / wszelkich mił przyimie.

Ja

Ja iestem Pan nieba / y wszytkie
go cokolwiek w nim znayduiesie /
a Państwu mojemu żaden naro-
żnik nieusypány. Jam vgrunto-
wał ziemię na przyciesiach swo-
ich / y rościagnalem niebo iako
piękna skore. Jam vbudował in-
trzenkę y słońce / lato y wiosnę i
wyszepilem / moje są wszytkie
zwierzęta lesne / bydło po gorach
y woty. Jam dziedziczny Pan /
znam wszytkie prąstwa niebie-
skie / y piękność pol zemna iest /
wszytkie rzeczy są moje / y niemam
takiego dobra / Ktoreby nie było
pod władzą moia. Ponieważ te-
dy wszytkie rzeczy są mojemu synu na
milszy / y i
wiernie dotrzymuje
prawa przyjaźni mojej / iest i
całym sercem nawrócił się do
mnie / będzie Panem wszytkie-
go / gdyż wszytkie rzeczy przyia-
cio

tom

tem miłym pospolite są. A nie
dżiwuy się / żeć tak wielka rzecz
obietwie. Jezeliż bowiem dalem
za cie mnie samego / y podalem
włochana dusze moie w rece nie-
przyjaciół moich / dla zbawienia
twojego / co za dżiw / kiedyć dam
państwo / y władza nad wszytkie
mi rzeczami: gdyż te z zdrowiem
y duszą moia nie mogą być poro-
wnane: Wierżże mi synu / że
mnie służyć / Krolować iest: w se-
li bowiem / Który czyni wola O-
cá mego / iakom i
a czynił / stać się
Bratem iednorodzonym Syna
Bożego / zátym y Synem iego
przez łaskę / iakom i
a przez przy-
rodzenie. A iесли się stać synem
toć y dziedzicem / zátym mato /
co prawdziwi dziedzicowie mają
i
a w niebie / aby się wola iego
stała po wszytkim świecie: iako

Krola

Krolá w swoim Krolestwie: Bo
 estawšy sie Synem Bozym we
 wszytkim wola swoje sposabia/
 do naywyżšey woli Stworce
 swojego. Gdyž sie tedy tak rzecz
 ma: Czemuž synu nie pospiesz
 náwrócić sie do mnie Przyjacie-
 lá twego/ ná ktorego twarz pá-
 trzać pragnawšyſcy Aniołowie
 nie tylko ludzic. Czemu to obie-
 raſz ſłużyć rážey ſwiátu w cie-
 ſzkiey niewoli/ aniżeli Krolować
 przez ziednoczenie przyjaźni mo-
 iej/ za ktora nie tylko rzeczy mo-
 ie ſtała ſie tobie ſpolne: ale y ia
 ſtała ſie twoim wszytek. Izali
 ia nie lepszey tobie ieſtem/ aniżeli
 wszytkiego ſwiáta przyjaciół-
 ſtwá y pokrewnoſci ktorych ſu-
 kaſz. Uwazże ſobie synu/ co czy-
 niſz/ á niech przyſtanie duſá
 twojá do mnie Oycá twego.

Niech

Niechci nie będzie za przykre o-
 puścić przyjaciół twoich/ ktorych
 towarzystwo prowadzi cie ná
 śmierć/ dla przyjaźni moiey. Ja
 bowiem náwracáiacym ſie do
 mnie/ nie tylko wszytkich dobr/
 ale teſz ſzczegulnych pociech wdzie-
 lam/ z ktorymi wſelkie ſwiáta
 pociechy ſá nieporównane. O-
 tworzy vſtá/ á ia one nápełnie/ ie-
 ſli ſie náwróciſz/ ia vczę/ vbo-
 gáczę/ y vcieſze cie/ iáko mátká
 pieści y cieſzy iedynego ſyná ſwe^o

GODZINA XX.

lezu bije w ſerce grzeſzniká, poká-
 zuiać pocieche ſumnienia dobre-
 go, która pokutá rodzi, &c.

Synu/ nieoſiácowána ieſt mi-
 łość/ y pociechá ktora prawdzi-

wa po

wa pokutą rodzi: doświadczyli
 iej moi przyjaciele wierni/ kto-
 rzy widząc je przešli z śmierci do
 żywota/ z niewoli piekielney/ do
 dziedzictwa niebieskiego/ z Bą-
 bilonu do miasta Jerozolimskie-
 go/ ktorem sobie w lubił: nie mo-
 ga się nasycić oddawaniem
 chwały y pienia duchownego/
 ktorem wystawiaia nieprzebrá-
 ne miłosierdzie moje/ y nie opła-
 cone odkupienie swoje. Zaiście iá-
 ko ciało kiedy powstaie z choroby
 weseli się: bo złych wilgoci pozby-
 wszy/ wybawione jest od śmierci
 tak y duszá/ kiedy dostępuje w-
 sprawieidliwienia/ przez pokutę
 weseli się wielkim weselem: bo
 złych wilgoci grzechowych po-
 zbywszy/ od śmierci wieczney jest
 wybawiona. A jeżeli zechcesz
 wiedzieć wielkość radości tej:

Wiedze

Wiedźże o tym iż żaden iezyk lu-
 dzki by nawymownieyszych Ora-
 torow wystawić iej nie moze.
 Gdyż ona w samym sercu rodząc
 się pokutniacym tylo smákuie/ y
 wszytkie wnetrznosci duszne dzi-
 wna bázro pociecha przenika/ wy-
 mówić sam je człowiek nie moze/
 choć ją czuie/ y nią się delectuie.
 Ja sam rozmawiam w sercu sprá-
 wiedliwego/ śichem rozmowá-
 mi: ktorých żaden z kiazat tego
 świata nie poymunie/ y mile daie
 zdrowa radę/ aby siebie samego
 w całe podał w opiekę moie. Ja
 ciebie (mówię) wychowam
 y poprowadzę prostemi drogá-
 mi sprawieidliwości moiey. Ja
 tobie bede iáko Ociec/ á ty mnie
 iáko syn wlochány/ dam ci dżie-
 dzictwo / z ktorem wszytkie
 Arrolestwa świata porówná-

Ł

ne byds

ne bydz nie moga. Bądź wierny
 aż do śmierci/ a weźmiesz Korone
 żywota w mieście moim/ gdsiem
 założył granice pokoju/ y rosto-
 sy moich. Nie wstaway w tra-
 pieniu/ ábowiem ja z toba iestem
 ábym cie wybawił y po pracách
 żywota smiertelneho/ posádził
 ná wysokiey ziemi/ gdsie záżyiesz
 smákwitych owocow Ráiu me-
 go. Tymi y podobnymi słowy/
 rozmawiam w sercu spráwiedli-
 wego/ ktory ohydziwszy sobie po-
 ciechy swiátowe/ wraca sie iá-
 ko Jelen od mysliwcow zmor-
 dowány/ do mnie źródła żywe-
 go y prawdziwey ochłody. Też
 liż tedy wielka iest radość sum-
 nienia dobrego/ ktora ja sam
 spráwuję pociechámí moiemí:
 Co iest synu żeć sie ciężko widzi
 náwrócić sie do mnie! Czemuż

nie

nie wważasz tak wielkiego dobra
 ktorego niemasz/ póki niemasz łá-
 ski y przyiáźni moiey? Potiż be-
 dzieś zátwardzał serce twoie/ iá-
 ko zátwardził Egipt niechcac sie
 náwrócić/ ná wielkość cudow
 moich? Náwróć sie synu ná-
 wróć z drogi/ ná ktorey pobla-
 dziles/ iáko błedna owieczká/
 ktora sie od trzody odbłąkała/ á
 wzyway mnie wzdychaniem ser-
 decznym pásterzá twego/ ia prás-
 gnac dobrze czynić/ wstysze głos
 twoy/ y wprowadze cie do pás-
 twisk obfitých/ wnetrznych po-
 ciech moich/ tedy opływać be-
 dzieś/ á zádziwi sie y rozszerzy sie
 serce twoie/ y vznakniesz wielkość
 takiego dobra/ státecznym be-
 dzieś w náwroceniu twoim/ y w
 przedziwney łasce moiey cieścić
 sie bedziesz.

K 2

GO.

GODZINA XXI.

*Jezus bije w serce grzesznika, pokazując mu cierpliwosć swoję w oczekiwaniu pokuty jego,
&c.*

Słuchaj miłszy/ wielkie y prze-
dźwiżne są dobrodziejstwa mo-
je/ któreby cie poruszał/ y zapal-
ać wnetrznym płomieniem mi-
ły do struchy/ y żalu za grzechy.
Ale uważaj przynamnię co-
dzienny dowód nieśkończoney
dobroci moiej. Ja znoszę cie dłu-
gie i życie/ y osobne natchnienia
y wszelkie dobra/ których wży-
waś/ wszelkie bowiem dobro o-
demnie pochodzi. Ja posyłam
szczegulne powaby moje/ iako
posły iakie wzywając ciebie do
pokoju/ y żywota/ nad który

nie

nie masz nic miłszego. Ja po-
ruszam natchnieniem Ducha
moiego wnetrznosci twoiej/ y w
ten czas gdy grzeszysz y prze-
stępkim wstąwom moim. Ja
ciebie grzeszacego strzegę od
większych przypadków złych/
osobliwie od ostatniego złego
ognia wiecznego na który zasłu-
guiesz. Jakoż tedy śmieś prze-
żyć takiey łaskowości moiej?
Jako serce twoje kamienne nie
zmiażdży się na taką cięhosć mo-
ją? Czyli tego niewiesz że ciera-
pliwosć moja prowadzi cie do
pokuty? czemuż tedy według
twardości twoiej y nieustające-
go serca twego/ starbiś sobie gniew
na on dzień gniewu y sprawiedli-
wego sądu mego? ja przez takie
mnie ćwiczenie moje/ którym po-
ruszam serce twoje/ szukam spo-

23

sobu

sobu ktorymbym cie mogli wglá-
 ść y wkoić/ á ty przez wnetrzna
 zatkamiłość odrzucaś miłosier-
 dzie moie. Ja stoje v drzwí y ko-
 łące/ pragnąc mieścić w lożnicy
 duszy twoiey/ ktoramem odkupit/
 á ty zatykaś vsy twoie/ ábys nie
 wstyszał kółatania mego / iáko-
 bym własníe był podeyzrzány/ y
 miał co twego nieopowiednie
 zabrać: Nie jest to z dobrym
 twoim synu/ tá nierodzieczność/
 ktora nieiednego do zdumienia
 przywiedzie; ktoż bowiem sly-
 śał takowe/ y tak stráśliwe rze-
 czy/ ktore uczyniła cudzołożna
 duszá twoią: kto da temu wiare
 je ia Bog/ Odkupiciel/ y Przyia-
 ciel twoy takie stáranie mam/ y
 praca o zbawieniu twoim/ iáko-
 bym we wsytkim sprawowaniu/
 y rzadzie swiátá wsytkiego nie

injez

iniego nie myslit: A ty z prze-
 ciwney strony tak niewiernie/ y
 zapamiętałe sobie postępuiesz/ iá-
 kobys nie iniego nie myslit/ tylá
 to iáko sie zprzećwić/ y oprzeć
 Bostkiew miłości moiey! Opuść
 proszę synu głupestwo to/ ktorým
 pomnażasz grzechy bez liczby/ á
 naucz sie rodzieczności/ y wier-
 ności/ ktora winienes oddać
 wiernemu Pánu/ y Obrońcy tve-
 mu. Dosyć czekałem/ y cierpia-
 łem ciebie nierodzieczniká gá-
 dzacego miłościá moia/ á do
 swiátowey przystáiacego. Już
 je sietedy náwroc do mnie z cáte-
 go serca/ á szukay mie jebym wy-
 bawił dusze twoie z rąk mnogich
 nieprzyiaciół twoich. Czas kro-
 tki jest/ nie dopuszczay áby te dni
 krotkie ktoremci ná hándel odli-
 czył/ bez zysku kúpiey wiecznych

E 4

bogactwo

bogactwo przeysć miały. Jeśli
posłusznym będziesz mnie nąpo-
minającemu/ y wzywającemu:
będę ja wzajem przeciw tobie/
bardzo szkodry/ y miłosierny/ y
cokolwiek straciłeś tych dni/ kto-
rychś mnie obrażał/ za przysięm
łaski y szkodroblowości moiej
prędzo nagrodziś. Tłech tã be-
dzie synu mądrość/ y roztropność
twoja: wystrzegay się pilnie/ a-
byś wpărăczywie do gniewu nie
nie przymodził/ y moiej cierpli-
wości nã złe nie vżywał/ iãto
wiele głupich uczyniło/ ktorých
teraz piekielny ogień dreczy.
Podz za rada synow moich/ kto-
rzy drżã nã słowã moie/ y wprze-
dzaia gotowym sercem twarz
moie: a ja tobie spuszcza obfity
deszcz miłosierdzia mego/ y nã-
pełnia zemdłone wnetrzności

two-

twoje słodkowdziejna pociecha
moja.

GODZINA XXII.

*Jezus bije w serce grzesznikã pokã-
zuiać iãki będzie zmysłiego przy
śmierci, &c.*

Słnu/ słuchay pilnie co mówię:
Wsta bowiem moje zarówno ma-
drość mówia/ y rozmyślanie ser-
ca mego roztropność. Kiedyby
wiedział grzesznik/ iãki koniec
vćiech/ y rostkossy iego/ y żądło/
ktore wpuszczona do duszy iego
przez grzech śmiertelny/ lekałby
się grzechu iãto piekła/ y iãto
przed śmiercią vćiekałby od nie-
go. Ale teraz tego nie czuie vpo-
iony słodkossia grzechu: aleć po-
czuie w godzinie śmierci/ kiedy

Ks

rostkoss

rostoſſi przeminie/ á ſam bodſiec
ſumnienia/ y zaſługá piekła wie-
cznego oſyie/ między inſſemi bo-
leſćiami/ Ktore umieráiącego
drecza/ zmyſt wtrácenia ſłogoſła
wienſtwa wiecznego nácieſy/ y
nád wſytkie ſwiátá tego gorz-
koſci naprzykrzeyſy. Wwaza/ y
wznawa ná ten czas nieſzczesny
człowiek / iáko łatwiuſienko
mógł zárobić weſele wieczne/ w
czynkami dobremi/ y widzi iáko
ſłudzy moi wierni/ wychodza z
ciátá zwycięſzciami ſmierci/ y pie-
kła/ y iáko prac y trudow ſwoich
zá żywotá podietych/ zapláte po
ſmierci odbieráia. Widzi że
mógł był bydſ policzony między
tymi/ Ktorey wiecznego weſela w
żywáia/ dla czego ſrogo boleie y
nárzeka duſá iego/ dla cieſkiej
náder boleſci y záłoſci: Ktore
gdyby

gdyby wznali żyłacy/ poruſyła by
y ſercá dyámentowe. Wwajáiac
bowiem grzeſznik wielkoſć nie-
ſzczeſcia ſwoiego/ dziwnym bá-
zo ſpoſóbem niſzczcie/ bez żadney
nádzicie mowiac. Biáda biáda
mnie nieſzczesnemu/ iáko predko
przemineły wciechy moje! iákom
predko przybył do bramy ſmier-
ci! mogłem záiſte lekka pokuta
grzechy moje wypłacić / á pozys-
kac weſele wieczne: á takim
mármie czas przepedził! Ktożby
mi teraz dáł czas do pokuty: Kto-
rabym plácz wieczny odkupił:
Ktożby mi dáł iedne godzinkę do
żału y ſkruchy/ abym omył plu-
gáſtwa duſe moiey hoynemi táz-
mi/ żebym znalazł odpoczynek w
domu Boga mego: Izaliż te-
dy ná wielki wytrabion bede z
miáſtá Boga żywego/ Ktoregom

cieżko obraził/ y do gniewu przy-
wiodł: Biada mnie/ że oto już
ide na wieczny ogień/ jem wzgár-
dził wieczna ochłoda. Otoż sy-
nutymi y tym podobnemi sposo-
bami/ grzesnik umierający/ lá-
mentować y opłakiwać będzie
utrátę wieczney chwały moiej/
od ktorey jest wygnány za prze-
świadczeniem swego sumnienia
które zranione jest ciężkimi rá-
nami/ á niechciał gdy czas miał/
śukać y przyjmować mego lekar-
stwa. Synuzmiłuy się sam nad
sobą/ záżywając lekarstwo sobie
zgotowanych/ że krwie moiej/
ktoramem dla ciebie wylał. Rob
y hándluy nim przyde/ á náwróc
się do mnie/ przynamniey wzgle-
dem wieczney zapłaty/ w rosko-
śnym Ráju moim. Omył się w
łazni pokuty/ ábys był godnym

mie

mieścánia/ wtochanego miastá
Jeruzolímstkiego / ktore tryum-
fuie w niebiesiech: Porzuć je
wsytkie zwłoki/ y przeszkody do
zbawienia twego záhecony mi-
łością moją/ á pobieg przedko przez
ściśła droge/ ktora prowadzi do
żywota/ żebyś wssedł na wesole
pástwistá baráńkow moich/ kto-
rzy náśládowali czystości y nie-
winności moiej.

GODZINA XXIII.

Iezus bije w serce grzesnika poká-
zując mu nieszczęśliwą śmierć,
&c.

Synu/ bieży grzesnik póki żyje
przez polá swiata/ iáko cielec
tuczony ná zabicie. Nie rozmy-
śla nedzmił że od śmierci iáko od
kotrą ná zdrádzie záfádzonogo
porwany będzie/ áby do wiezie-

nia

nia piekielnego był wrzucony na wieki. Doiada/ dopija/ żartami/ trocofilami/ zabawia się/ wciechają się/ swobodnie grzeszy/ w tym niespodzianie przypada choroba śmiertelna/ alic żatym pozew na śmierć/ a śmierć bázro straszna/ y ostateczna. O iako cieżka boleść bydź pozwanym na śmierć! O iaki strach/ y lekanie napada grzesznika/ kiedy widzi że przez bolesną śmierć/ ma bydź oddzielony od wszystkich rzeczy/ ktore serdecznie miłował! O iako smutnie narzeka/ w testliwosci swolei y mowi: ogarnęły mnie boleści śmiertelne/ y niebezpieczeństwa piekielne nadeszły mnie. Biada niebożnikowi umierającemu/ na ktorego wszystkie wady/ boleści y utrapienia zagnają na padną/ natychmiast poczuje me-

ki piek

ki piekielne / ktory niechciał robić na pociechy wieczne. Już wbiegły smakowite biesiady/ już wcieśne igrzyska zginęły/ już przyiaciele y potrawni odbiegli/ już bogactwa nie pomoga/ y cokolwiek cieszyło/ to się w utrapienie y desperacya obróciło. Niebezpieczna dusza/ ktora pogardziła moją łaską/ boi się wynieść z ciała na ogień/ y iako może wstecz chce poyść/ y wynieść niechce/ y szuka aby się kto znalazł/ coby ją pocieszył: ale próżno się zprzeciwia: już bowiem przyszła ostateczna godzina śmierci/ za ktora koniecznie wszystkich lubości/ ktorych żążywał przez żywot swój/ przestępując słodkie prawa moje. Wszystkie grzechy jego/ iako straszne woisko widzieć się mu dadzą/ a by uznał iako bolesny / y gorzki

smutek

stutek przepie rostkomy maia. Czai
ci iako psi wściekli/ stoia czeka-
iac oblowu swego/ ktorzy niezli-
czonemi sidiłami grzechow/ wwi-
tlanego do piekła porwa. Nie-
chciał głupi człowiek błagać mie
poti czas miał. Przetoż w osta-
tniey godzinie nie ma żadnego o-
broncy/ wszyscy przesładownicy
iego/ poimali go w ciążnościach/
y napoić sie krwia iego vsiwnia.
Naostatok za dekretem sprawie-
dliwości moiey / iako naczynie
gniewu na upadek zgotowane
bedzie porwany na wieczne me-
ki. Toć jest dśiedziestwo człowie-
ka niesprawiedliwego/ ktorego
złości wlowia na zatracenie. Coż
tedy myśliś Synu ktorys zgrze-
szył? Czegoz sie spodziawać y cze-
kać masz? Izaliż nie drży serce
slyszac to/ co grzesznik vmieraiac

rad

rad nie rad vćierpi. Nawróć je
sie tedy do mnie Boga twego/
ktory cie moga wybawić od gnie-
wu przyślego/ y czasu zesłcia two-
iego z tego świata pocieszyć przez
nieskonczona łaska y nieosłaco-
wane miłosierdzie moie. Boy
sie boiśnia wielka gniewu/ y
sprawiedliwości moiey poti ży-
ies: jebyś vmieraiac doznał ł-
skowości moiey: ktorzy bowiem
na tym świecie żyiac przestrze-
gaia sie mnie iako sędziego suro-
wego/ przy śmierci postawie sie
iako łaskawy Ociec. Szczęśliwi
ktorzy strzega całym sercem drog
moich/ pamietaiac na ostatnie
swoie rzeczy/ nie beda sie bać str-
chów nocnych/ kiedy sie beda v-
mawiać z nieprzyjaciółami swoe-
mi w bramie/ kiedy mowie wy-
nida z tego żywota/ za którym

nasta-

náştapi wieczna noc grzešni-
 kor/ ábo teŝ wieczna ſwiátłość
 ſpráwiedliwych/ ktorých ja ko-
 chat. Synu póki żyieŝ gárniy
 ſie do mnie/ á Zákon moy niech
 w ſercu twoim mieŝka ybecnie.
 Żaden ſtrách nie zátrowoży cie/
 ále odpocznieŝ w wóŝciecznym
 pókoju moim.

GODZINA XXIV.

*Iezus býe w ſerce grzešniká, poká-
 zuiać iáko będzie porwany do
 piekła, ieŝli ſie nie náwróci
 do pokuty, &c.*

Synu krotkie ſa dni człowiecze/
 ſliżbá mieſiacow iego v mnie
 ieŝt. Zamierzylem zaíŝte wie-
 czna ráda moia gránice iego/ kto-
 re nie beda mogły bydŝ przeŝta-
 pione. Dla tegoŝ próżno grzešni-
 ki uŝ bliŝki ſmierci/ chce ſie zprze-

ciwiał

ciwiał dekrétowi moiemu/ gdyŝ
 aden ſie takí nie znaydzie/ kto-
 ryby mogł wyŝć ſádu mego. Stá-
 ut nieodmienny y nieuchronio-
 ny ludzki/ raz vmrzeć/ choćby
 ſwiety y ſpráwiedliwy/ vmrzeć
 muŝi: á nieſpráwiedliwi/ nie-
 bójni druga ſmierć popadaia/
 kora grzechy ich zaŝlużyły. Prze-
 oŝ grzešni- / gdy náŝtepuie
 ſmierć pierwŝa/ záraz z ſtrách-
 bielkim/ y deſperácyá porwany
 wywa/ do wtorey ſmierci/ y wrzu-
 cony do wiecznych ciemnoŝci/ y
 naŝ piekielnych / ktore kónca
 nie máia: kiedybys ſynu widzieć
 mogł/ iáko ſtráŝliwie ſtráŝni
 Zárci/ lup y obłow ſwoy ſárpá-
 a/ y z vmieráiacego grzešniká
 wátrzaŝaia ſie/ o iáko bys od wiel-
 kiey boiaŝni drzał/ y predkobyŝ
 le pókwápił do mnie/ ábyŝ tak

ſtrá-

stráśnych mać nie cierpiat. Ciągna nieszczęsna dusze Czárci/ na miejsce mać frogich/ y ná bezdenne przepáści ia wrzucaia/ góście niemáš żadnego rzadu: alé wstáwiczna śmierć/ y wieczny bázro teskliwy strách przemiętkliwa. Góście vznakowšy potępienie/ y mać i swoje/ przydzie niewyżtey zákamiáłości/ z ktore gniewat sie y od iádu mnie zło rzeczyć y sobie bedšie: tak ciężkie to trudna wypowiedzieć. Po niośa ia czárci/ y iáko wilcy gło dmi/ beda ia trapić/ y rozdzierać iáko nieszczęsne stworzenie/ ktore gdy ná świećcie żyło/ podártło zdeprátło słodkie práwo moie/ pogárdziło wielkim miłosierdziem moim: O iáko stráśliwy szekanie onych psów piekielnych/ zátumiaia vsy one/ ktore

niechcia

niechciały przyjmować miódo-
wych mow moich! O iáko strá-
śne poczwary/ stráśa oczy one/
ktore cielesne piękności lubity
wiecey niżli mnie! O iáko gorz-
kosć ciężka/ dręczy dusze one/ kto-
a sie niechciała cieszyć miłym
owárzysstwem moim! Tám fro-
dziemi maćmi trapióna bedšie
bez odpoczynku/ y vmierać be-
dzie bez kónca. Raka bowiem
práwiedliwości moiey wycia-
miona/ nie przestanie męczyć
nieprzyaciół moich/ y obracać
tola mać náder frogich ná wieki
O iáko to frogie mać/ w onym
ogniu/ ktory wode iáko oliwe pa-
li gorzeć aż ná wieki wieczne.
Kiedyby ieśsze nádsieia była/
choć po wielutysiecy lat/ wynisć
tak ciężkich mać/ lżejszaby to
było/ alé nigdy á nigdy póki Bog

Bo

Bogiem ztamtąd żaden nie w
 ndzie. Ach niešťezny człowie
 ktory sie tam dostańie/ lepieyb
 sie człowiekiem był nie rodził
 Przetoż synu pilno sobie na my
 sli rozbieray niešťezliwy sta
 bráńcom onych piekielnych/ d
 ktorych liczby grzechy twoie cie
 bie pędza/ á náwróc sie do mnie
 póki noc ciemna nie zaydzie/
 póki nie iestés podány lwom ry
 czacym ná pożarcie. Wyrw
 teraz przez łáste moie/ dusze two
 ie/ z plugástwa/ ktore ia czyni
 obrzydliwa/ y godna wieczneg
 wieśienia/ á ia w one godzin
 stráśliwa/ wyrwe cie z páńszel
 lwoiey/ y weźme cie w opiekę mo
 ie. Nie odkłáday času pokuty
 ále vprzedzay twarz moie/ wy
 znawániem grzechow twoich/
 vpożarzánim serca stráśonego

á b

á bedzieś mie miał za Obróńce
 pewnego/ ktory poniže potwarca
 twego zázdrościwego zbáwiená
 twoiego/ ktoregom ia dostał
 krewia moia. Ia wielce vsilnie
 zbáwić dusze twoie/ nie badźże
 niewódziecny trwáiac w nieprzy
 iáźni moiey: ále náwróc sie do
 mnie łástkáwego Wdkupiciela
 twego/ ktory cie czeka z rozszerzo
 nemi rękámi. Ia powoniam o
 fiáry serca twego/ stráśonego y
 przygotowanego ná przyecie rá
 dy y miłosierdzia mego/ y záto
 chwáfiy ciebie iáko iedynego
 przyiáciela/ zárecze dusze twoie/
 y z nią weselić y cieszyć sie bede
 w moich páłacách niebieskich
 ná wieki.

✠(†)✠

Wybijanie Zegáru

W Abit IEZVS godziny w Zegárze swoim/ á ty nieszczesny grzeszniku ná obie vsy spisz/ zmorzony ciejszym snem niż Ionas Prorok. Wyoczuc sie ná táskti grzmot y kólát zegáru tego/ porwiy sie ze snu grzechowego póki czas masz/ póki oto mozesz poprawic cos zle uczynil. Oto sam IEzus kóláce do sercá twego/ oto czeka ábys mu otworzyl. A bedziesz tak zakámiálym/ ze mu nie otworzys? Wy o dusze twoie grá idzie/ iesli mu otworzys serce twoie/ on tobie otworzy niebo/ iesli zamknieš/ on takze zamknie/ á ty gódz sie podziecieš? O nieszczesny grzeszniku/ pámietáy ná ostatnie rzeczy/ ráchuiac sobie te godziny zegáru tego. A tak nigdy nie zgrzeszys.

